

Raskrabbel

Jaargang 19
Nummer 3
Mei 2004

Voor Nederlandstalige mensen in Oman

Derde Krabbel

Colofon

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt vier maal per jaar.

Vaste medewerkers redactie:
Tanya Braas, Annette Bol,
Sandra Kapoh, Erica Pieters en
Veronique van Sliedregt.

Omslag:
Jane Ray met dank aan
uitgeverij Christofoor

Illustraties:
van de auteur tenzij anders vermeld

Correcties:
Geja Hadderigh
Fred van der Beek

Financieel beheer en advertenties:
John van Sliedregt
tel: 675517 of GSM: 9700566

Samenstelling:
Tanya Braas
tel: 677984

Pagina opmaak:
Veronique van Sliedregt
en Annette Bol

Druk:
Modern Color Printers L.L.C.
Ruwi

Distributie & Abonnement:
Abonnement kosteloos en aan te
vragen via het correspondentie-
adres:
Erica Pieters / FSB,
P.O. Box 81,
Muscat 113. tel/fax: 678061
of e-mail: mbraas@omantel.net.om
raskrabbel@hotmail.com

Website: www.raskrabbel.com

**Distributie & abonnementen
buiten PDO/Oman LNG:**
Erica Pieters
tel: 678061

Sponsors:
zie adverteerders-index.

Uitgave mede mogelijk gemaakt
door:

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

a division of Ras al Hamra
Recreation Centre

Waterlanders vloeiden rijkelijk toen Anne-Marie ons op de vergadering meldde dat ze uit de Raskrabbel redactie stapte. (Oké, die waterlanders vielen wel mee, maar passen wel leuk in het thema). Gelukkig doet ze dat niet, omdat ze van ons baalt (wij zijn namelijk érrug gezellig), maar omdat ze het veel te druk heeft met een heleboel andere belangrijke zaken. Anne-Marie, bedankt voor alles en blijf af en toe nog wat leuks schrijven!

U snapt natuurlijk wel dat de plek van Anne-Marie opgevuld moet worden,.. Dus een oproepje voor iedereen die het leuk vindt om af en toe wat te schrijven,.. maar zeker ook een oproep voor diegenen die absoluut niet kunnen schrijven maar wel heel goed kunnen lu..eh,.. lobbyen. **WELKE MAN/VROUW KOMT ONS KLEINE MAAR GEZELLIGE TEAM VERSTERKEN??** Serieuze kandidaten worden beloond met een, door ondergetekende, zelfgebakken, tongstrelende, zinnenprikkelende, ovenverse appeltaart!

Wat kunt u in dit waternummer verwachten? Natuurlijk fantastische foto's van een méér dan geslaagd Oranjebal. Sur is ook weer terug met een artikel, bedankt daarvoor en blijf vooral insturen! Dit keer ook weer een rubriek die u de vorige editie heeft moeten missen, namelijk de **www-(water)weetjes**.

Dan hebben we nog een aantal leuke anekdotes uit Peter's jonge jaren, voor velen van u misschien herkenbaar, voor mij niet echt; toen ik werd geboren kostte een waterijsje al zeker 75 cent,..ha,ha! Blader maar gauw door naar pagina 16. Absoluut zéér herkenbaar voor iedereen is het belverhaal van Iwan, ik weet zeker dat u dit ook leest met een glimlach en heftig ja-knikkend. (Iwan, we want more,...!!).

Sandra heeft de schoolinspecteur zelfs weten over te halen om zijn ervaringen in Oman op te schrijven, zie bladzijde 22. En, niet geheel onbelangrijk, een stukje over het veranderde erfrecht in Nederland.

Kortom, het is weer een leuk gevulde editie geworden en mijn dank gaat uit naar een ieder die zich zo gemakkelijk heeft laten overhalen door ondergetekende en mede-redactieleden. (Wim, ik hoop dat je nachtmerrie's nu over zijn..).

Tanya Braas

**Deadline juni nummer:
6 juni 2004**

raskrabbel

Jaargang 19, april 2004 - nummer 3

THEMA: Water

1	Rasbabbeltje	20	Dressuur & Fun wedstrijden
2	Inhoud	21	Pre- en post natale zorg
3	Dit en Dat	22	Ervaringen in Oman
4	Dehydratie / rehydratie	22	Brief uit Nederland
6	Stoere meiden, flinke jongens	23	Mijn favoriete Top 5
7	Bellen	24	Holland Comité Oman
8	WeeWeeWee....tjes	25	van de Ambassade
9	Een gruwelijk lekker toetje		Expositie schilderclub Sur
11	Zeezeilen met 7 sterren	26	Triathlon Dubai
12	Kinderpagina	28	Scheidend Raskrabbel redactielid...
14	Over nieuw erfrecht	29	Natte honden
16	Van alles wat(er)	31	Een stukje over water?
17	Saai	32	Musandam
18	Oranjebal 2004		

Vaste info**Hollandse brievenbus:**

Hetty Hoffman

tel: 678685.

Dicky Piening

tel: 678712.

Annette Bakker

tel. 678661.

Ras al Hamra Kindergarten:

Marie-Bernadette Koper

tel: 677830.

Peuterschooltje 'De karavaan':

Voor alle Nederlandse en/of
Nederlandstalige peuters van twee tot
drie jaar.

Roos Marijne Kroes

tel: 678328.

**Post Natal Care and Children's Health
Clinic:**

Anna Bevaart

tel: 563258

Nieuwe Nederlanders in Oman

Martijn van Lieshout

Thomas en Monique

Sluijter met hun dochter

Donna (05.04.1993)

Geurt Deinum en Ying
Jiang met hun kinderen

Jaap Chin (23.02.2000)

en Ella Mei

(12.10.2001)

Martine van den Berg en

Arjen Tjalma met hun

zoon Timothy

(20.08.2002)

Coen en Lenka Fossen

met hun kinderen Lara

(18.04.1998) en Friso

(19.07.2000)

Paul van Kleef

Geboren**Advertentie-index**

KLM

omslag, 33

BBL

9

Royal Tours

13

Dr. Khaled

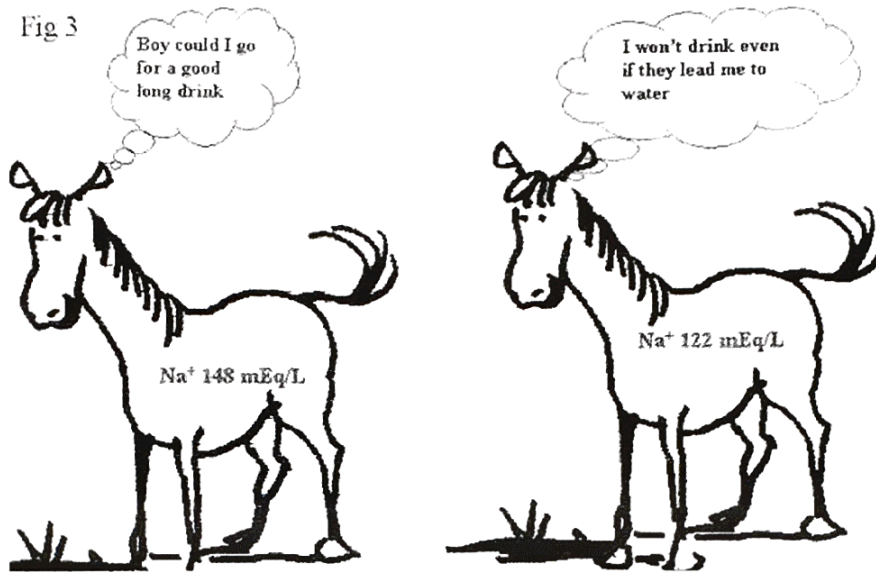
24

Dehydratie / rehydratie

(een waterig probleem)

door Peter Gijselman

Heb je eindelijk tijdens wat vrije dagen een mooi tripje voor de hele familie naar de Wahiba's georganiseerd, krijg jij, krijgen opa/oma of krijgt één van de kinderen halverwege last van acute diarree. Wat te doen, wat te doen?

In eerste instantie: een kuiltje graven, toch direct maar wat extra drinken in de vorm van ORS* en verder niets.

Het innemen van een antidiarrhoica kan overwogen worden in milde(virale) gevallen en bij het ontbreken van koorts.

Ik zelf schrijf in deze (Omaanse) omgevingen echter nooit middelen zoals Imodium voor.

Aangezien het hier vaak om een acute diarree gaat, is het een natuurlijk eliminatie mechanisme van het lichaam voor schadelijke stoffen die zich in het maag-darm kanaal bevinden. Het is meestal "self limiting" en medicamenteuze behandeling is, in dit geval, dan ook niet noodzakelijk.

Anders wordt het als, naast de waterdunne ontlasting en buikkrampen, al dan niet gepaard gaande met slijm- en bloedbijmenging, braken, koorts, gewrichts- en spierpijnen optreedt. Dan is er meestal sprake van een infectieuze vorm van diarree die medicamenteuze behandeling noodzakelijk maakt.

Afhankelijk van plaats in het maagdarmkanaal en het invasief karakter van het organisme zal al dan niet bloed en/of slijmbijmenging plaatsvinden en dat symptoom geeft een goede aanwijzing omtrent veroorzaker van de aandoening en vorm van (start)behandeling. Voor een definitieve behandeling is microscopisch onderzoek, een kweek en bloedonderzoek echter noodzakelijk, zeker als de symptomen wat langer (4 à 5 dagen) blijven aanhouden.

Diarree kan bij kleine kinderen echter ook door niet-enterale infecties worden veroorzaakt, zoals midden-oor ontsteking en meningitis!
Tevens kan antibiotica gebruik aanleiding geven tot diarree.

Waar het in dit artikel echter om draait (water is deze keer het thema van Raskrabbel nietwaar?) is de toepassing van Oral Rehydration Solution.

Antidiarrhoica zijn geen alternatief ter correctie van het water- en mineraalverlies. Vooral bij kinderen jonger dan 2 jaar, tijdens zwangerschap en bij ouderen (je opa dus) dient het vocht verlies, zeker bij aanhoudende diarree, te worden aangevuld.

Daarvoor dient ORS.

ORS is in een aantal vormen hier in Oman verkrijgbaar:

- als poeder (ORS Electral forte, Pocari sweat powder)
- als oplossing (Pedialyte, Pocari Sweet ready to drink)

Isostar is niet zo geschikt omdat het een (gele)kleurstof bevat die allergie kan veroorzaken, maar ook juist diarree! Er is tevens een nieuwe, maar nog niet in Oman beschikbare vorm van ORS nl. die welke gebaseerd is op rijst (i.p.v. Glucose). ORS (als poeder in oplossing) smaakt niet erg lekker, het moet echter niet vermengd worden met zoete smaakmakers (limonade), omdat dan het effect verloren gaat !

De dosering is afhankelijk van de leeftijd:

Kinderen jonger dan 6 jaar, 10ml/kg. na iedere ontlasting.

Kinderen ouder dan 6 jaar, 300ml. na iedere ontlasting.

Volwassenen, zoveel als noodzakelijk, maar zeker 2 liter/24 uur.

Mocht, ondanks de toepassing van ORS en medicatie, matige tot ernstige vorm van dehydratie optreden, te herkennen aan gewichtsverlies, droge mond, huidplooi test, verminderde urine productie, verlies van stem (uitdroging stembanden), slaperigheid, ingezonken ogen, ingezonken fontanel (< 14 maanden), dan is opname noodzakelijk.

NB. Sinds 2003 is er een oraal vaccin (Dukoral) tegen reizigers diarree in Canada beschikbaar. Dit vaccin is m.n. gericht tegen Escherichia coli, de meest voorkomende oorzaak van deze vorm van diarree. Het zou ook bescherming geven tegen Cholera.

Maak uw eigen rehydratie drankje:

Tafel zout	- fl theelepel
Bakpoeder	- 1 theelepel
Suiker	- 4 theelepels
Sinaasappelsap	- 1 kop
Water	- 1 liter

Met het doorlezen van de Raskrabbels van de afgelopen jaargangen heb ik me, in korte tijd, een voorstelling kunnen maken van het leven in Oman. Eind vorig jaar had ik al wandelend Muscat verkend. En ik heb met de ritten naar Nizwa, Sohar en Sur een aardig beeld van het landschap gekregen.

Maar misschien nog meer door het lezen van alle verhalen in de Raskrabbels over tochten door de Hajar Bergen en de wadi's en de avonturen van het kamperen in de woestijn of aan de stranden. Nu ik sinds kort terug ben, lijkt daarmee het leven hier veel vertrouwd.

Vooral de informatieve teksten heb ik gewaardeerd, bijvoorbeeld over het aanmaken van een kampvuur, het traditionele koelen van de Omaanse huizen of de gevaren van beten en steken in de woestijn of aan zee. Ook de interviews met Omani's en expatriates, die hier al langer verblijven, gaven een inzicht in de cultuur van het land.

Eigenlijk is het lezen van de Raskrabbel een leuke vorm van acculturatie en introductie in Oman. Redactie en auteurs, bedankt.

Gelbrich Jensma

Stoere meiden, flinke kerels

Wie op woensdagmiddag 15.01 uur kind(eren) van de PDO-school ophaalt, is getuige van het volgende tafereel; zo'n 12 kinderen snellen het gebouw uit, wringen zich, voorzien van tas met zwemspullen, in gereedstaande auto's en zijn in no time verdwenen richting het Mina al Fahal zwembad.

En ze hebben haast, want ze hebben het bad slechts tot 16.00 uur tot hun beschikking. Deze stoere meiden en flinke kerels gaan waterpoloën! Niet van dat getut met een golfballetje, niet van dat gewandel waar je moe van schijnt te worden, nee, knetterhard waterpolotrainer!

Om 15.20 uur plonzen deze kanjers met echte caps op hun hoofd, in het zwembad om zich vervolgens 40 minuten het apenzuur te trainen. Dat ze van het échte watertrappelen, het vangen en werpen, het starten, het zijwaarts verplaatsen, de poloborstcrawl, stoppen, schieten, uit het water omhoog springen..., moe worden, deert deze bikkels allerminst.

Technieken met en zonder bal, tactiek en spelregels worden met groot enthousiasme geoefend. Na slechts een paar trainingen worden er al partijtjes in de breedte van het bad gespeeld. De progressie van deze atleten is van dien aard, dat ze inmiddels krachtrainingen overwegen. Met de Olympische Spelen in aantocht..., je kunt maar beter voorbereid zijn.

In het laatste trimester van het schooljaar is er weer waterpolo als After School Activity.

Tjeerd Schaafsma

BELLEN

Hoe ik slaap? Nu je er naar vraagt: erg goed, dank je. Alleen wat kort soms. Dachten wij dus in Oman door het tijdsverschil met Nederland 's avonds nogal eens wakker gehouden te worden door goed-bedoelende familie en kennissen, de realiteit is zoals altijd anders.

Ik hoop dat men ophoudt ons uit bed te bellen! Er is steeds weer wat: verkeerd verbonden, de loodgieter, degene die de wasmachine komt bezorgen... En het ergste is dat zo'n wasmachine dan eigenlijk op woensdag bezorgd moest worden en dan komt ie niet en dan bellen ze op donderdag, dus in het weekend, om half acht 's ochtends of je d'r bent. JA NU EVEN NIET!!! (uhh... wij hebben dus nog geen kinderen).

Maar de meest wonderlijke telefoontjes blijven toch wel de verkeerd-verbonden telefoontjes. Nou ja, verkeerd verbonden....ook hier maken ze allang geen gebruik meer van een paneel met stekkertjes waar een erg blonde dame met een breiwerkje - woeps! Foutje!- achteloos jouw connectie inpluigt in het gaatje naast degene die je graag wilde bellen. Verkeerd verbonden is toch echt verkeerd gedraaid. Maar mijn hemel! Een keer of tien per maand zo'n type aan de telefoon ("Hallo?" - "Gabagabagaba"...Klonk...tututu...)!

En dat terwijl in Oman maar twee-en-een-half miljoen mensen wonen! In Nederland wonen er 6 maal zo veel en daar werd ik 6 maal zo weinig gebeld! En de telefoonnummers hier hebben maar 6 cijfers! Ah, dat is natuurlijk de verklaring: 666. We hebben een bellende klopgeest.

Maar ook als iemand die je wel moet hebben je opbelt valt er voldoende te lachen. Om één en ander duidelijk te maken volgt hier een transcriptie (moeilijk woord voor notulen) van een gemiddeld telefoongesprek (moeilijk woord voor een conversatie per telefoon):

Tring! (Dit is sensu stricto nog geen notuul, maar om aan te geven dat de telefoon gaat)...

Ik neem op na een paar tringen.

Iwan - "This is Iwan de Lugt speaking."

beller - "Hello?"

Iwan - "Hello."

beller - "Hello. How are you?"

Iwan - "I am fine, who is calling?"

beller - "Hello. Who is this?"

Iwan - "This is Iwan de Lugt, who is this?"

beller - "Hello!"

Iwan - "..."

beller - "Hello?"

Iwan - "Who is this!?"

beller - "Hello! This is Abdul speaking" (die denkt: dat je dat nog niet in de gaten hebt!)

Iwan - "Oh hi, Abdul!"

Maar goed, dan babbelen je lekker met Abdul en dan is pas horde één genomen. Horde twee is het daadwerkelijk volgen van de inhoud van het

gesprek.

Want in dit land van expats heb je te maken met zo'n dertig nationaliteiten en de daar bijbehorende hoeveelheid accenten Engels.....

Uiteraard ook de Omani's of andere Arabisch sprekenden met hun Engels: na een ongewoon lange uitwisseling van hallo's over en weer om na te gaan wie je eigenlijk aan de andere kant van de lijn hebt, volgt een uitwisseling gespeend van lidwoorden en pauzes tussen de woorden, met een alleraardigst, maar moeilijk te volgen rond accent:

Iwan zegt: "On the internet, I saw you had a car for sale?"

Ihab (Jordaniër): "Yes, I havcar."

Iwan: "Can you tell me what age the car is?"

Ihab: "Yescar"

Iwan: "What age is the car"

Ihab: "Agecar?"

Iwan: "Year!"

Ihab: "Yes, is ninety-eight car."

Iwan: "Thank you. Is it the five door or three door model?"

Ihab: "Car is long-wheel-base. Isgoodcar!".

Overigens heb ik die auto gekocht, het is onze Pajero. Maar moeilijk wel, tijdens volgende telefoongesprekken (steevast gericht aan de heer Lukhd: "Hello Lukhd!") struikelde ik elke keer over een vrolijk: "Hwho are you?" ik ben er nog steeds niet uit of daarmee "How are you" of "Who are you" bedoeld wordt....

Ruud Lubbers stijl Hollands-Engels (Dunglish): Houw aar joe? Ei em fijn. Tenk joe! Alleen lastig als je iemand aan de telefoon hebt waarvan je denkt dat'ie misschien wel Nederlands is, maar die het dan stiekem niet is, waardoor je na 3 zinnen overschakelt op het aloude Hollandsch en een shocking silence aan de andere kant van de lijn krijgt. Waarschijnlijk was het dan een Schot of een Ier. Dat zijn de enige twee nationaliteiten die ook een aardig Lubber's accent imiteren.

Tandoori Chicken-Engels: ik kan mijn weg aardig vinden in de vele Indiase restaurants die Utrecht rijk is. Maar om hier een gemiddelde shopkeeper in de souk, of erger nog een loodgieter, wegwerker of mecaniciën te verstaan.... Pfoei! Hare hare, wat is dat lastig zeg.....

India mag dan wel een Britse kolonie geweest zijn, maar daar merk je niet veel van. "Fotcelclicking isgoodnoproblem!" Als er een schakelaar op hol geslagen is of: "Toiletflushhoke fixednogood problem heftoreport PDO fr replament sir?" Say what?

Het probleem is dat je staccato terug gaat babbelen, ("Yes! Tap broken! Must Fix!) en tien minuten later probeer je een gesprek aan te knopen met een Brit en die denkt dan weer dat je een stotterende derdeklasser bent....

En mocht je al die hordes vrijwillig willen nemen, oftewel zelf iemand op willen bellen, dan is er in het vrolijke telefoonverkeer hier nog de eerste stap die je moet nemen..... Oftewel: "extensienummers of de kunst iemand te pakken te krijgen". Zoek ik iemand

op de bank die al een week vruchteloos probeert onze bankrekening voor ons te openen. Ze heeft me haar kaartje gegeven met daarop haar telefoonnummer. Denk je. Maar dat is dus de centrale operator....

"Hello, can I speak to Leena, please?"

"Do you have an extension number?"

"Ehr...No."

"Hold on please"

<irritant muziekje>

"Hello?"

"Hello Leena? This is Iwan de Lugt speaking"

"No, I am not Leena, she is at another desk, her extension number is ###"

Bel opnieuw.

"Hello?"

"Hello Leena? This is Iwan de Lugt speaking"

"No, I am not Leena, she is at another desk, hold please"

<irritant muziekje> (Irritante muziekjes zijn een ander verhaal, bij de bank is het het debiele neefje van Richard Claydermann.... 35 seconden piano-muziek met dissonanten en dan halverwege een maat weer van voren af aan.

Bij Majan Shipping, die onze zeecontainer met huisraad vervoerde, was het een 2-bits digitale versie van 'the entertainer': zit je al oneindig in de wacht, moet je ook nog naar een heel slechte ringtone luisteren....)

"Hello?"

"Hi Leena, this is..."

"No, I am not Leena, Leena is on the phone, can she call you back?"

Dus na een uur bel je zelf maar opnieuw.

En dan gaat het precies hetzelfde maar in de laatste zin:

"No, I am not Leena, Leena is in a meeting, can she call you back?"

Dus na een uur bel je opnieuw. En dan gaat het precies hetzelfde maar in de laatste zin:

"No, I am not Leena, Leena is out of the office, can she call you back?"

"Will she return today?"

"Yes"

"Good. What time?"

"About 12.30"

"But you close at 12 don't you?"

"Yes"

"But... will she still call me when she comes back into the office then?"

"No"

"....Thank you...???"

Tja. Uiteindelijk is het gelukt hoor.....maar neem een forse dosis geduld mee. En voor de sceptici, het was niet dat Leena me niet wilde spreken!!!! Denk ik.

Overigens, mocht u na het bovenstaande geen idee hebben van wie deze mail afkomt, dan was ik verkeerd verbonden....

"Gabagabagaba"...Klonk....

...tututu...

WeeWeeWee.....tjes

rmkroes@omantel.net.om

Wereld Water Dag

De World Meteorological Organization is een onderdeel van de United Nations en houdt zich bezig met het wereldwijde weer, klimaat en de waterhuishouding. Kort geleden hebben zij de World Water Day georganiseerd, waarvan nog veel informatie op hun site www.wmo.ch te vinden is.

Eb en vloed

Hoe werkt dat ook al weer met dat water wat maar op en neer gaat en je onrustige nachten bezorgt als je met je tentje zo rond de vloedlijn bent neergestreken. Het was iets met de maan en misschien ook wel de zon. Op www.getij.nl kun je de volledige uitleg nalezen.

Nat bed

Bedplassen komt veel voor. Jaarlijks plassen in Nederland ruim 150.000 kinderen tussen de 5 en 10 jaar nog in hun bed. Op www.bedplassen.org kun je wat achtergronden en mogelijke oplossingen vinden.

Illegaal copietje?

Ben je op zoek naar het bijbehorende illegale cd-hoesje van je illegale cd-copietje? Kijk dan op www.cd-hoesje.nl. Eerst even een apart printprogrammaatje downloaden en dan mooie covertjes printen.

Klasgenoten

Als je op zoek bent naar oude klasgenoten, kijk dan snel op www.schoolbank.nl. Deze site werd me aanbevolen door Michael Dukker, die al druk met het organiseren van zijn eerste schoolreunie bezig is. Alle scholen van Nederland staan er op en alle (oud) leerlingen kunnen zich aanmelden bij hun school met verhalen en foto's van toen, die je klasgenoten dan weer kunnen lezen & bekijken. Erg leuk!

Alles behalve water

Op de site www.everythingbutwater.com verwacht je prachtige woestijnplaatjes, maar niets van dit alles. Wel prachtige plaatjes, maar dan van badpakken en bikini's die je online kan bestellen

'Een gruwelijk lekker toetje'

Mijn vader kwam uit Groningen, mijn moeder uit West-Friesland. Hij sprak over 'krentjebrij', zij over 'watergruwel'. En wij, de kinderen vonden het gruwelijk lekker. Als de rode bessen in de tuin rijp waren, werd er bessensap gemaakt. Eerst werden de bessen met een beetje water tot moes gekookt en dan ging de moes door de draaizeef. Voor de rest was het maken van het toetje een kwestie van geduld.

Het begrip gruwel heb ik vroeger nooit begrepen. Nu weet ik dat het waarschijnlijk afkomstig is van een oud Indo-Germaans woord dat gort of grut betekent. Dankzij de welbekende flesjes bessensap kunnen we het gerecht tegenwoordig het gehele jaar maken.

Watergruwel

Benodigdheden:

- 75 gram gort
- 75 gram rozijnen
- 75 gram krenten
- 1 pijpje kaneel
- schil van een citroen
- 1 flesje bessensap (0,25 l.), eventueel zelf gemaakt van 500 gram rode bessen.
- ca. 100 gram suiker

Was de gort en laat deze 24 uur in 0,7 l. water weken. Zet de gort op in het weekwater en breng dit aan de kook. Laat de gort daarna op een laag pitje in een uur bijna gaar koken. Doe geen deksel op de pan. Voeg de gewassen rozijnen en krenten, de schil van een goed schoongeborstelde citroen en het pijpje kaneel aan de gare gort toe en laat het geheel nog een half uurtje sudderen. Het moet er dik en lobbijg uitzien. Voeg de bessensap en de suiker naar smaak toe en laat het nog 5 minuten koken. Verwijder het pijpje kaneel en de citroenschil.

U kunt de watergruwel warm of koud serveren. Versier het gerecht met een toefje stijfgeslagen slagroom.

WWW.BBLCARRENTAL.NL

**CAR RENTAL UPON
ARRIVAL SCHIPHOL AIRPORT?
MOST ECONOMIC RATES
WITH UNIQUE SERVICE!**

Rijnlanderweg 774
2132 NM Hoofddorp
Tel + 31 20 6557900
Fax + 31 20 6557909
info@bblcarrental.nl

BB&L
CAR RENTAL

Het Holland Comité Oman,
in samenwerking
met de Nederlandse
Ambassade, presenteert:

Laureaten van het Prinses Christina Concours

Het Prinses Christina Concours maakt zich al 35 jaar sterk voor de promotie van klassieke muziek & jazz onder jongeren van 12 t/m 19 jaar. Behalve het stimuleren van toptalent wil het PCC zich vooral in de breedte (de amateurs) profileren. Naast de concoursen organiseert het PCC daarom workshops voor ensembles en componisten en masterclasses voor instrumentalist. Ook realiseert het PCC jaarlijks zo'n 250 concerten in binnen- en buitenland waarmee laureaten concertervaring op kunnen doen.

Een concert van deze opvallend getalenteerde jonge Nederlandse muzikanten is een zeer speciale ervaring. Deels vanwege hun leeftijd, maar voornamelijk vanwege het hoge niveau van hun optreden.

Al Bustan Palace hotel
Donderdag 6 mei om 20.15 uur
Reserveer snel kaarten voor dit bijzondere concert:
Bel Roos 678328/9465732 of email: rmkroes@omantel.net.om

Het Holland Comité Oman wordt altijd trouw gesponsord door en Al Bustan Bakery

Zeezeilen met 7 sterren

Sandra Kapoh

Dubai wilde een symbool, zoals Parijs de Eiffeltoren heeft en Egypte z'n piramides. Met een nautisch thema graag, verwijzend naar de eeuwenlange zeiltraditie van Dubai. Het is een gebouw geworden in de vorm van een opbollend zeil en om het nautisch effect te vergroten, staat het in zee op een speciaal daarvoor aangelegd kunstmatig eiland. En zoals gehoopt, is het sinds de voltooiing in 1999, onlosmakelijk met Dubai verbonden; het symbool is er: het staat zelfs op de nummerborden van de auto's in Dubai. En zeg nou zelf; wie kent het niet: het Burj Al Arab.

Maarre.....ben je er al eens in geweest? Nee? Nou ik ook niet hoor, hoewel het sinds kort wel op m'n verlanglijstje staat. Ik zag namelijk een reportage op Discovery over het Burj. Officieel bestaan die 7 sterren niet eens, maar dit hotel zou ze krijgen als ze er wel waren. Wat een luxe!!! Wat dacht je van die butler, die je voor jezelf kunt inhuren en die jou nooit nee mag verkopen (en mooie jongens hoor, wel 65 stuks), daar word je toch ...'fantasierijk'...van. En dan de rest van die 1200 personeelsleden die er alleen maar zijn om het de gast ultiem naar de zin te maken. Er staan verdorie dagelijks 100 verse bloemstukken, van die enorme (dus de volgende dag weer honderd nieuwe.

Maar wat ik het leukste vind, is dat het thema water overal is terug te vinden.

Voor de hoofdingang staat "de Vulkaan" een spectaculaire fontein met water én vuur. Onmogelijk zou je zeggen, maar toch waar. Men heeft voor de 'Waterwerken' een bedrijf ingehuurd dat gespecialiseerd is in het ontwerpen van bijzondere fonteinen. Deze zijn dus exclusief voor het Burj Al Arab ontworpen. "De Vulkaan" brandt op propaan, wat van onderaf wordt aangevoerd, gewoon tussen de aanvoer van het water in. Om het vuur niet te laten doven is het water verrijkt met een heleboel zuurstof. Zo krijg je dus het effect van brandend water.

In de Lobby vind je "de Cascade"; een levensgrote piramide van steeds verkleurend water. De boogvormige waterstraaltjes zijn net laserstraaltjes, ontdaan van alle turbulentie. Zo werken ze als vezeloptiek waarin de lichtbundel opgesloten is. Een computerprogramma regelt de frequentie van de springende waterstraaltjes en de kleuren van het licht.

Dan is er "de Superspuit". Iedere halve minuut spuit er een waterkolom 12 etages (oftewel meer dan 30 meter) hoog het Atrium in en niemand krijgt ook maar een spatje op z'n ongetwijfeld design maatpak(je), zelfs niet als je er pal naast staat. Een staaltje van precisie-engineering.

Het Atrium, dat trouwens een derde van de hele binnenruimte in beslag neemt en waar het vrijheidsbeeld in zou passen, heeft 1 stoffen wand om het ook van binnen de verwijzing naar het zeil(schip) te geven. Het is met z'n 182 meter hoogte de grootste stoffen wand ter wereld. Het suggereert dus een zeil, maar aangezien het gebouw voornamelijk uit glas bestaat, heeft het ook een belangrijke functie bij de koeling en bovendien wordt het scherpe zonlicht door het doek mooi gefilterd.

Tegen hoogtevrees is de verticale lijn in het Atrium naar beneden toe telkens zo gebroken dat je steeds tegen iets aankijkt en dus niet die enorme diepte ziet. De glazenwassers hebben deze luxe niet. Een ploeg van 10 abseilende dare devils hangt dagelijks vanaf 321 meter hoogte het 150.000 m² glas te lappen. In 2 maanden tijd hebben ze alle ramen gewassen en beginnen ze weer van voren af aan. Wel altijd 's ochtends heel vroeg, want de gasten mogen al dat gewerk niet zien natuurlijk. De ramenwassers worden trouwens geholpen door een valkenier. Om de dag laat hij z'n valken rond het gebouw vliegen om de duiven op afstand te houden. Dat schijnt kilo's vogelpoep te schelen.

Nog meer nattigheid: Het Al Mahara (betekent onder de zee) is het restaurant waar je met een duikboot heengaat. Je duikt 50 meter diep en stap uit in een heuse onderwaterwereld. Het is niet echt hoor, maar de illusie is compleet met 3 enorme aquaria die de wanden vormen. Er leven 5000 vissen in tussen adembenemend, niet van echt te onderscheiden, nepkoraal. Een team van zeebiologen is verantwoordelijk voor het instandhouden van het ecosysteem. Ze kunnen allemaal duiken en als het restaurant dicht is, worden de algen verwijderd van glas en koraal, de verschillende vissoorten worden (indien nodig individueel en met de hand) gevoerd en Wally, de 25 kilo zware Napoleonvis, wordt vertroeteld met een kreeftenstaartje. De twee haaien krijgen zo hun eigen hapjes(?).

Op het menu staat natuurlijk vis en.....goud! De gasten van dit meest luxueuze hotel ter wereld schijnen jaarlijks 1.000 blaadjes bladgoud te verorberen samen met hun soepje en/of toetje; wat natuurlijk in dit geval consommeetje en dessertje heet. Mocht je daarvan dorst krijgen; ook voor dit 'natje' wordt stijlvol gezorgd. Je kunt een cognacje bestellen van 500 dollar per glas. 't Is dan wel een Massougnes uit 1804 waar nog maar 6 flessen van in de wereld zijn (dat moet dus per elk volgend glas duurder worden).

Nou dan weten de roekeloze levensgenieters onder ons zeker wel wat er binnenkort helemaal niet meer te verkrijgen is op deze wereld; ik bedoel het idee alleen al, dat je daar na 2 eeuwen voor verantwoordelijk bent. Het is per slot geen Dodo. Ben benieuwd wie er binnenkort naar Dubai vertrekt!

Kinderspágina

Waterdruk

Maak een harde waterstraal

Water stroomt niet zomaar uit de kraan. Het moet eerst schoongemaakt worden en er moet een flinke druk op het water zitten om het water uit de kraan te laten spuiten. Vroeger gebruikten de Waterleidingmaatschappijen hiervoor watertorens. Vanuit de watertoren valt het water, dat helemaal bovenin de toren zit, naar beneden. Er zit nu veel druk op het water. Probeer het zelf maar eens.

Dit heb je nodig:

- een plastic fles
- plakband
- water
- een naald

Dit moet je doen:

- Prik van boven naar beneden vijf gaatjes in de zijkant van een plastic fles.
- Plak een strook plakband over de rij gaatjes.
- Vul de fles met water.
- Haal het plakband van de fles. Door alle vijf de gaatjes stroomt nu water naar buiten. Hier zorgt de waterdruk voor. De waterstraal uit het onderste gaatje zal het verst spuiten, omdat hier de grootste druk op staat.

Geen gebrek aan water

Aan water hebben we geen gebrek. De aarde bestaat voor bijna driekwart (70%) uit water. Helaas is bijna al dat water zout (97,5%), want het meeste water zit in de zee. Daar hebben we dus niet zoveel aan. Van het zoete water kunnen we ook niet alles gebruiken. Een deel ervan is namelijk bevroren en ligt als ijs op de zuid- en noordpool (70%). Een ander deel ligt zo diep in de grond dat we er niet bij kunnen (iets minder dan 30%). Het komt er op neer dat we minder dan 1% van het totaal aan water op aarde kunnen gebruiken. Van iedere 100 liter water die er op de wereld is, is dat maar één fles water!

70% water

Ook mensen bestaan voor 70% uit water. Ons bloed is voor een belangrijk deel water, onze hersenen bestaan voor 90 % uit water en ons hart bestaat voor 79% uit water. Zelfs ons skelet bestaat voor 22% uit water en ook onze tanden bestaan nog voor 10% uit water. Water is dus een onmisbare brandstof voor ons lichaam. Een volwassen mens heeft dagelijks minstens drie liter water nodig in voedsel en drank. Zonder water kunnen we hoogstens vier dagen overleven.

Waar komt al dat water vandaan?

Water komt bij ons uit de kraan. Simpel. Dat water uit de kraan komt oorspronkelijk uit de grond en uit rivieren, meren en uit de zee. Het gaat als volgt. Het meeste water zit in de zee. Dat water is zout. Als het verdampt (door de warmte van de zon), blijft het zout achter en stijgt de waterdamp op. Boven in de lucht koelt de damp af en wordt weer water: het regent zoet water. Dit water komt dan weer op de aarde terecht. Voor een groot deel belandt het in de zee. Een ander deel komt op het land terecht. Daar zakt het door de grond en wordt zo schoon gefilterd. Dat water komt (in Nederland nóg een keer gezuiverd door de waterbedrijven) bij ons uit de kraan.

Rebus

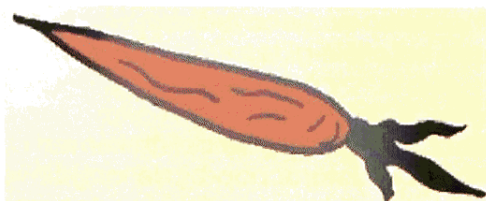
Oplossing: _____

+JE

MA=V

-P

+C

+T

Het **Nederlands Watermuseum** is een eigentijds en interactief museum over alle aspecten van zoet water. Een écht doe-museum waar je bijvoorbeeld een tochtje kunt maken door het riool, maar waar je ook een prachtige film over water kunt bekijken en fijn kunt spelen bij de waterspeelplaats.

Wist je dat circa 70% van het aardoppervlak bedekt is met water? En dat van al dat water slechts 1% beschikbaar is als drinkwater? En wist je dat de Nijl de langste rivier van de wereld is met circa 6670 km? En dat Nederlanders gemiddeld ongeveer 130 liter drinkwater per dag gebruiken? Al deze informatie en nog veel meer kun je vinden in het Water Informatie Centrum.

Het Nederlands Watermuseum kun je vinden aan de Zijpendaalseweg 26-28 in Arnhem.

Tel: 026-4452548 - E-mail: info@watermuseum.nl

Verwelkom uw Familie en Kennissen

Per KLM vanaf Amsterdam
Naar Muscat of Dubai

The Netherlands

Reeds meer dan 20 jaar uw specialist

HOOFDSTRAAT 19 2406 GD ALPHEN A/D RIJN
TEL. +31-172-425300 FAX +31-172-475444
www.royaltours.nl
email: royalint@euronet.nl

Over nieuw erfrecht

Op het gebied van wetgeving zijn in Nederland veel veranderingen gaande en de afgelopen jaren ingevoerd. Zo is er een nieuw belastingstelsel ingevoerd, het echtscheidingsrecht is gewijzigd en sinds 1 januari 2003 is het erfrecht ingrijpend veranderd. Omdat ook de Nederlanders in den vreemde met Nederlands erfrecht te maken kunnen hebben, maar vooral ook omdat ik het maar niet kan laten met mijn vak bezig te zijn, leek het mij leuk om in te gaan op het nieuwe erfrecht. Daarbij heb ik me beperkt tot de positie van de langstlevende echtgenoot en de rechten van de kinderen.

De positie van de langstlevende echtgenoot is één van de belangrijkste wijzigingen.. Het nieuwe erfrecht zorgt ervoor dat die financieel beter verzorgd achterblijft.

De rechten van kinderen worden beperkt, niet alleen als er een langstlevende echtgenoot is, maar ook als de kinderen onderfd zijn.

Wettelijke verdeling

Indien iemand overlijdt zonder een testament te hebben gemaakt, geeft de wet aan wie de erfgenamen zijn. De eerste groep van erfgenamen zijn de echtgenoot en de afstammelingen (kinderen of (achter-)kleinkinderen).

Volgens het oude erfrecht erfde de echtgenoot die overbleef (vaak aangeduid als langstlevende echtgenoot) samen met de kinderen een kandsdeel. De kinderen konden vervolgens hun erfdeel meteen opeisen, waardoor de langstlevende echtgenoot financieel in de problemen kon komen. Veel echtparen maakten daarom een langstlevende-testament.

Het nieuwe erfrecht is hierop gebaseerd. Sinds 1 januari 2003 krijgt de echtgenoot die overblijft de hele nalatenschap. De kinderen krijgen hun erfdeel niet in handen. Hun erfdeel wordt omgerekend in een geldbedrag. De kinderen krijgen dit geldbedrag in de vorm van een geldvordering op de langstlevende echtgenoot. Op deze manier kan de langstlevende echtgenoot vrij beschikken over het hele vermogen en ongestoord verder leven. Dit noemt men de wettelijke verdeling.

De kinderen kunnen hun geldvordering pas opeisen bij het overlijden van de langstlevende echtgenoot of bij diens faillissement/schuldsanering. Over de vordering wordt een rentepercentage vergoed ter correctie van de inflatie.

Afwijking van de wettelijke verdeling

Indien iemand niet wil dat bij zijn overlijden de wettelijke verdeling van toepassing is, zal een testament moeten worden gemaakt. In dit testament kan de wettelijke verdeling geheel opzij worden gezet of worden aangepast. Je kunt bijvoorbeeld de vorderingen van de kinderen opeisbaar maken bij hertrouwen van de langstlevende of het rentepercentage op de vorderingen verhogen. Dit laatste gebeurt doorgaans om fiscale redenen. Daarnaast is het mogelijk een kind te onterven. Daarop ga ik hierna nog verder in.

Vaak bestaat de behoefte als één of beide echtgenoten kinderen uit een eerdere relatie hebben, alle kinderen hetzelfde te behandelen. De nieuwe wet biedt die mogelijkheid. Je kunt in je testament ook je stiefkinderen tot erfgenaam benoemen en de wettelijke verdeling van toepassing verklaren. Op die manier worden de stiefkinderen en de eigen kinderen gelijk behandeld.

Als de langstlevende echtgenoot de wettelijke verdeling niet wil, dan kan hij de verdeling ongedaan maken. Dit moet wel binnen drie maanden na het overlijden worden vastgelegd in een notariële akte.

Wilsrechten.

Door de wettelijke verdeling komen alle goederen van de nalatenschap bij de langstlevende echtgenoot terecht. Als deze daarna overlijdt, erven zijn eigen kinderen. Soms zijn dit kinderen uit een eerder huwelijk. Hierdoor ontstaat het gevaar dat goederen via de stiefouder bij de stieffamilie terecht komen

Op het moment dat de langstlevende echtgenoot hertrouwt, geeft de wet de kinderen de mogelijkheid hun eigen positie te versterken. Zij kunnen een beroep doen op een zogenaamd wilsrecht.

Als de kinderen een wilsrecht invoeren, krijgen zij goederen in eigendom ter waarde van de vordering die zij hebben op de langstlevende echtgenoot (een ouder of een stiefouder). Maar: al zijn de kinderen eigenaar, de langstlevende echtgenoot mag tijdens zijn leven de goederen blijven gebruiken. Dat wordt vruchtgebruik genoemd.

Bij testament kan worden afgeweken van de door de wet gegeven wilsrechten. Je kunt bijvoorbeeld bepalen dat de kinderen geen wilsrecht hebben. De achtergebleven echtgenoot kan dan niet worden lastiggevalen door de kinderen. Maar je kunt juist ook de wilsrechten voor de kinderen uitbreiden.

Onterving kind

Kinderen kunnen in een testament worden onterved. Zij worden dan geen erfgenaam. Wel geeft de wet aan (klein-)kinderen recht op een geldbedrag. Dit bedrag noemt men de legitieme portie. Degenen die volgens de wet recht hebben op dit bedrag, worden ook wel 'legitimarissen' genoemd.

Als een legitimaris berust in zijn onterving, ontvangt hij niets uit de nalatenschap. Berust hij niet, dan moet hij binnen 5 jaar zijn legitieme portie opeisen. Dit hoeft niet via de rechter, doch kan via een eenvoudige verklaring, liefst schriftelijk.

De legitieme portie bedraagt de helft van wat het kind zou hebben gekregen als er geen testament was, dus de helft van het kindserfdeel. De omvang van de legitieme portie wordt berekend in de waarde van de nalatenschap, vermeerderd of verminderd met bepaalde door de erflater tijdens zijn leven gedane schenkingen.

Als een kind een beroep doet op zijn legitieme

portie, betekent dit niet dat het daarmee zijn geld direct kan opeisen. Als de wettelijke verdeling van toepassing is, kan het onterfde kind pas het geld opeisen van de langstlevende echtgenoot na het overlijden van laatstgenoemde. Ook indien bij testament wordt afgeweken van de wettelijke verdeling, kan worden bepaald, dat de geldvordering van de legitimaris niet opeisbaar is zolang de langstlevende echtgenoot nog leeft.

Onterving echtgenoot

Onterving van de echtgenoot is mogelijk. De onterfde echtgenoot heeft geen recht op een legitieme portie. Wel worden de gevolgen van onterving door de wet verzacht. De onterfde echtgenoot heeft namelijk recht op een passend verzorgingsniveau, het niveau dat hij gewend is. De onterfde echtgenoot kan bijvoorbeeld als dat nodig is, aanspraak maken op het gebruiksrecht van het huis en de inboedel (vruchtgebruik). Hij kan dan in de woning blijven wonen, ook al is hij onterfd. Afhankelijk van zijn verdere financiële omstandigheden kan hij ook het vruchtgebruik claimen van andere zaken, bijvoorbeeld van een effectenportefeuille.

Deze regeling ten behoeve van de onterfde echtgenoot is van dwingend recht, dat wil zeggen dat er niet bij testament van kan worden afgeweken.

- Wel is de uitoefening van deze rechten aan korte termijnen gebonden (6 resp. 9 maanden).

Testamenten van vóór 1 januari 2003

Na het lezen van het vorenstaande vraagt u zich misschien af of uw testament dat jaren geleden gemaakt is, nog wel geldig is. Het antwoord hierop is: ja, in principe blijven testamenten gemaakt vóór 1 januari 2003 geldig. Wel is het zinvol een notaris te raadplegen of het nodig is het testament aan te passen. Wellicht iets om te doen op een regenachtige zomerdag in Nederland. De meeste notarissen brengen voor het bekijken van uw testament hun onkosten niet in rekening.

Tenslotte: wat te doen met het thema van deze Raskrabbel: Water ..... ? Dat het nieuwe erfrecht **watervlug** werd ingevoerd kan niet bepaald worden gezegd. Over het wetsontwerp is sinds 1954 discussie gevoerd!

Astrid Hengst

KLM geeft u Boeing 777:

KLM passagiers van en naar Dubai kunnen nu kennis maken met de "nieuwste van het nieuwste" B777 vliegtuigen. Verbeterde World Business Class stoelen bieden u 170 graden bijna-horizontaal positioneerbare stoelen met 1 druk op de knop.

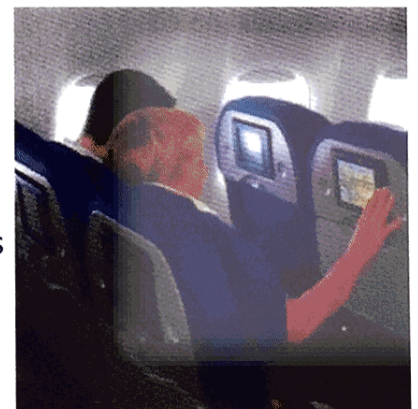
Economy Class stoelen zijn ook verbeterd met bredere stoelen voor comfort en alle stoelen zijn voorzien van individuele video schermen.

KLM Offers FREE hotels in Dubai / Abu- Dhabi or Bahrain:

KLM passagiers kunnen nu gebruik maken van GRATIS hotels op de Amsterdam-Dubai/Abu-Dhabi/Bahrain-Muscat sector voor alle tickets gekocht in Oman. Business Class passagiers verblijven in het Terminal Hotel of Le Meridian Hotel in Dubai terwijl de Economy class passagiers in een First Class hotel kunnen verblijven.

Tijdig boeken:

KLM biedt aantrekkelijke prijzen naar Amsterdam! Neem contact op met het in-house PDO reis bureau - National Travel & Tours voor meer details. KLM adviseert u tijdig te reserveren en uw tickets vroeg te kopen om zeker te zijn van de beste keuze.

VAN ALLES WAT(ER)

Peter Gijselman

Waterijsje

In de jaren vijftig, ik had ruimschoots het "alle leeftijden" stadium bereikt, was het de gewoonte in onze familie om één keer per maand naar de Cineac (t.o. Tuchinsky in Amsterdam) te gaan om onze wereldkennis op nivo te houden. Na het programma zo'n twee keer te hebben gezien, tegen betaling van de enkele prijs, werd dit heugelijk evenement afgesloten met een bezoek aan de Italiaanse ijssalon. Zij verkochten daar in onze ogen de meest exotische gelatis van Amsterdam zoals stracciatella, cassata, pistachio, Malaga, etc.

Met ons zevenen (inclusief oma) zaten we achter een dikke coupe, behalve mijn broer Bart, die bestelde alleen maar een waterijsje. Dit werd stilzwijgend getollereerd. Uiteindelijk kostte dit ijsje maar 5 cent terwijl wij voor zeker 50 cent p.p. aan het wegslobberen waren! Op een gegeven tijdstip, ik had toen wel al het stadium van "boven de 18 bereikt" wilde ik toch weten wat er nou zo lekker was aan waterijs en ik verwachtte natuurlijk een gemotiveerde reden; het antwoord was uiteraard heel simpel: het zuigt zo lekker weg.

Waterorgel

In de periode dat wij de Cineac bezochten, werd er in plaats van een ijsje bij de Italiaan te halen, ook wel eens het Grand Café Heck op het Rembrandtplein bezocht. Zover ik mij echter kan herinneren, waren het toen alleen nog mijn broer Henk en ik die dit uitstapje, samen met oma, maakten. Ik vermoed dat Bart toen te jong was en Robert ergens nog in het zaad verscholen zat.

We gingen met een bepaald doel naar Heck; er was daar een waterorgel! Zo'n uurtje voordat het programma begon, zaten we, in onze 50-er jaren outfit (matrozenpakje, gebreide onderbroek of nog erger), achter een tafeltje met een nummer erop te wachten op de dingen die zouden komen. Oma zorgde, door de "bediening te sommeren", voor de ranja en een glaasje Port en wij zaten elkaar onder de tafel te trappen. Dit liep soms zo uit de hand dat, nog voor de eerste tonen klonken, de glazen op de vloer lagen, mijn oma er de brui aan gegeven had en wij onverrichter zake weer op lijn 16 richting huis zaten. Maar als alles eens goed verliep, genoten wij van een wonderlijk schouwspel dat mogelijk mijn latere voorkeur voor Handel (watermusic) en Bach te weeg heeft gebracht.

Als de lichten in de zaal gedimd waren, schoten als uit het niets gekleurde waterstralen uit de grond omhoog en deinden op de maat van de muziek vrolijk mee. Oma, ongevoelig voor maat en tempo, neuriëde er lustig op los en wij verloren na een kwartier toch onze interesse en gingen op zoek naar alternatief vermaak. Zo kwam het dat op één van deze middagen wij erin geslaagd waren het instrument eens van dichtbij te bekijken. Het was wonderlijk om te zien hoe uit honderden ventielen tegelijk afwisselend water met soms een enorme kracht naar boven spoot om even later weer als een slap straaltje wat na te druppelen. De lichten gingen aan en uit, veranderden van kleur, een aantal pompen pompten en de muziek galmde van zo dichtbij natuurlijk oorverdovend hard.

Als kleine onderzoekers moesten wij natuurlijk wel even nagaan hoe hard die straal wel was, dus zonder schroom staken wij onze hand in een van de pijpjes. De gevolgen waren niet te overzien. Aangezien in die tijd het HSE gevoel nog op een laag peil stond, lagen er overal draden, fittingen en ander hoogspanningstuig open en bloot en bij het inzetten van het allegro spoot een fraai gekleurde straal welwillend in een soort verdeelkast. Een forse dreun, spetterend vuurwerk en een juichend (dachten wij) publiek, zorgde voor een grande finale van het muziekstuk.

Hoe we uit Heck weggekomen zijn weet ik niet meer, maar met een nat pak en pijnlijk rode oren zaten we even later weer op lijn 16. We zijn er nooit meer terug geweest.

SAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

"Daar hoef ik niet heen, daar zijn we al geweest!" en "booooring!" roept die van nog maar 7 jaar in een perfecte imitatie van z'n dertienjarige broer.

Het gaat over het Muscat Festival. Daar zijn ze inderdaad vorig jaar ook al geweest. Een opsomming van de dingen die ze zo leuk vonden en die er nu in mijn ogen heel spannend bij zijn gekomen, maakt geen enkele indruk, doch ik heb een ijzersterke troef achter de hand: Marah Land.

De jongens hebben het al over dit pretpark sinds we hier twee jaar geleden zijn komen wonen; dat het toch ongelooflijk stom is dat zij ondertussen wel duizend oplossingen bedacht hebben om deze overleden kermis weer nieuw leven in te blazen en dat blijkbaar niemand anders daar op is gekomen. Ze wensen het bewegingsloze reuzenrad bij elk passeren met de auto dat het gaat draaien en soms is de wens zo sterk dat er enthousiast vanaf de achterbank wordt geroepen: 'Hij doet het', waarop het drietal onmiddellijk aan de kant van het bewuste object tegen het raam opvliegt om vervolgens na nog enig hoopvol gespeculeer weer teleurgesteld te concluderen dat het ding nog steeds zo dood is als een pier. Maar nu tegelijkertijd met de opening van het Festival is het wonder gebeurd: Marah Land is gereanimeerd!

Euforisch stapt het drietal in de auto en zo wordt de weg naar het Festival pijnloos geëffend. Bijna dan; onze middelste bezeert z'n knie op de supertrampoline en moet verder in een rolstoel door het park geduwd worden. Dat is dus meteen het einde van Marah Land wat mij betreft en me schrap zettend tegen het commentaar dat ik nu ongetwijfeld over me heen ga krijgen, blijft het verbazend stil: er word geen woord aan vuil gemaakt. Ik sta weer eens voor een raadsel maar hou wijselijk m'n mond. Het meest ongelooflijke is bovendien dat we daarna nog verschillende keren naar het Festival gaan.

De (her)ontdekking van de versgebakken wadiflap met ei ("die hadden ze vorig jaar niet", zegt m'n oudste met z'n selectieve geheugen stellig, waarna hij met een strenge blik de middelste het zwijgen oplegt als die aanstalten maakt dit tegen te spreken) bleek al na één keer reden genoeg om nog een paar keer langs te gaan rond diner-tijd.

En tja, dan loop je vanzelf even rond en beleef je nog eens wat.

Hebben jullie de 'Bubbleman' gezien? Die was goed (uuuhh...cool!) Hij maakte ware kunstwerken met een beetje water en zeep.

Nog dagen daarna heeft het grut op niveau staan bellenblazen in de tuin.

En dan het Water Circus: (a)qua originaliteit zoiets als het Cirque du Soleil voor het eerst. Je kwam ogen te kort, want er gebeurde van alles. Op het podium werden acts vertoond, op verschillende plaatsen tegelijk, terwijl op hetzelfde moment in het water rondom het podium kunstig synchroon gezwommen werd. Het was een twee uur durende voorstelling en ik (oudje) kon het niet allemaal tegelijk volgen.

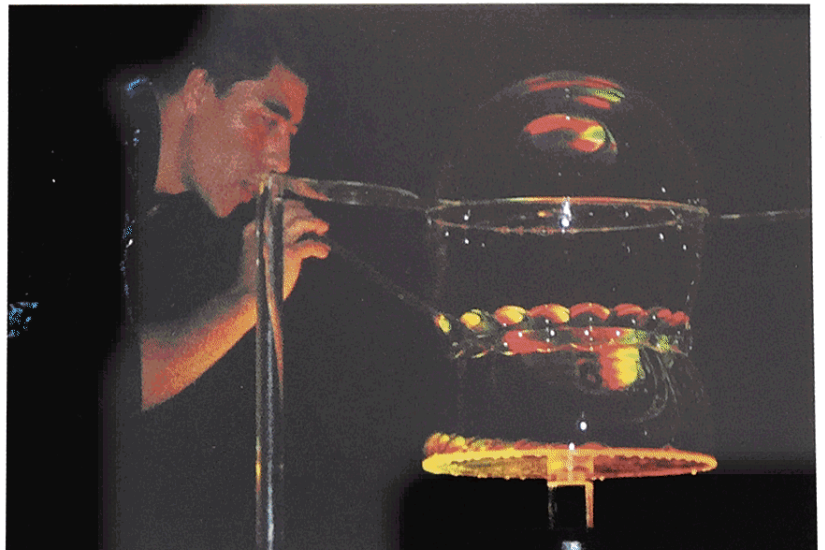
De kinderen verveelden zich echter geen moment en wilden er zelfs nog eens heen ("saa-aaai... daar zijn we al geweest", kon ik niet nalaten te zeggen).

Buiten dat hebben we ons goed vermaakt in de sneeuw. Toevallig op dezelfde dag dat er sneeuw in Nederland gevallen was. "Zo zie je maar, je mist hier echt helemaal niets", zei ik nog tegen het drietal dat voortdurend de neiging heeft om alles in Nederland te idealiseren.

Ondertussen zijn er twee uit school gekomen en ze staan nu over m'n schouder mee te lezen wat ik schrijf: "waarom zeg je niets over de dinosaurussen?", vraagt er één. "Ja", zegt de ander, "die waren cool en ook de grotten met die Enge Man" enne..... "Dat heeft niets met het thema water te maken", probeer ik vruchteloos uit te leggen.

Daar hebben de mannen geen boodschap aan. Al plunderend (koelkast, koektrommel) halen ze met z'n tweeën een hele lijst 'coole' Festival-evenementen op. Ik knoop ze goed in m'n oren voor volgend jaar als ze weer niet mee willen, hoewel ze dat tegen die tijd natuurlijk allang weer (selectief) vergeten zijn.

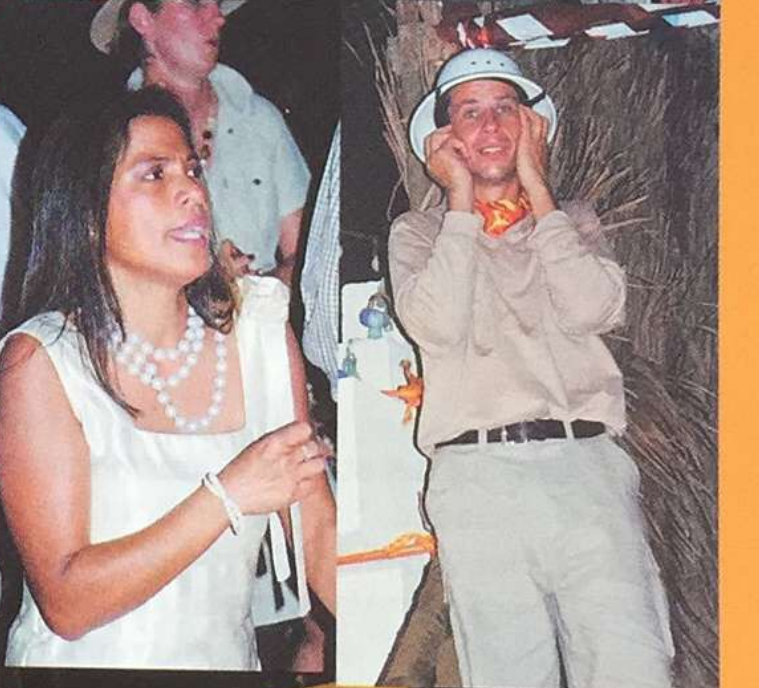
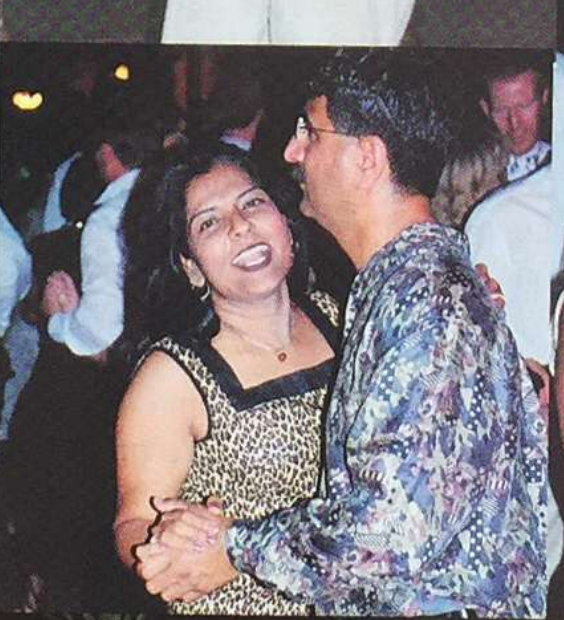
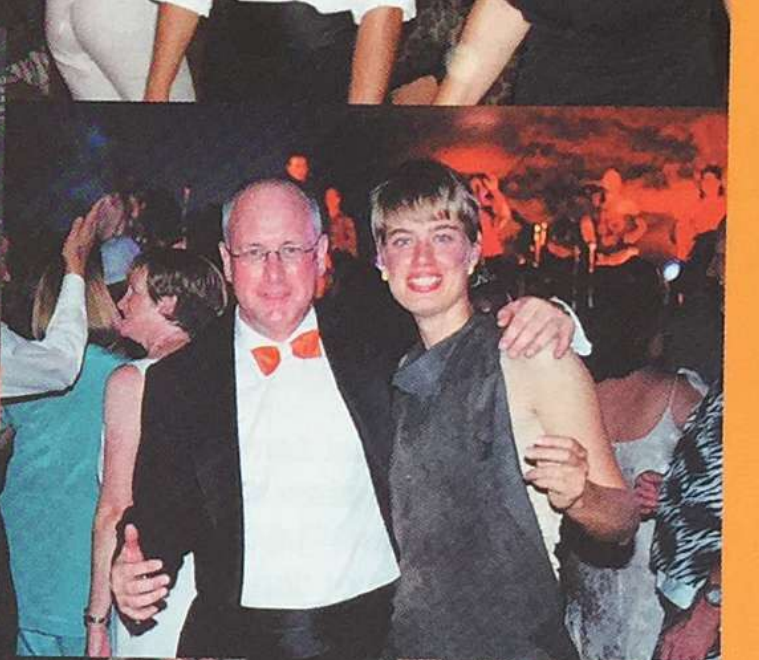
Sandra Kapoh

DRESSUUR- & "FUN" WEDSTRIJDEN QURUM EQUESTRIAN SCHOOL MUSCAT - 04

Op 5 maart j.l. werd er voor de tweede keer bij de Qurum Equestrian School Muscat een "Dressage & Fun Competition" gehouden. Sandra K. en ondergetekende waren alweer een aantal weken bezig met de voorbereidingen voor een prolongatie van het vorig jaar zo geslaagde wedstrijddagje.

Net als toen waren alle amazones en ruiters(tjes) die zich gekwalificeerd hadden voor de dressuurwedstrijden al enige tijd aan het oefenen om de dressuurproefjes onder de knie te krijgen en dat was dit jaar extra lastig, omdat er veelal onbekende paarden van de farm in Barka moesten worden gebruikt, omdat de oude vertrouwde paardjes het te druk hadden tijdens het Muscat Festival in het Qurum Park. Dit gaf echter een extra uitdaging en dimensie aan het geheel, want sommige nieuwe paardjes wisten een paar weken voor de competitie nog niet eens hoe ze een volte moesten lopen!

Dit jaar hebben we twee bedrijven bereid gevonden om de Fun- & Dressage Competition te sponsoren. Ten eerste de winkel voor allerhande paardenbenodigdheden in Ma'abela (de enige in de Muscat area): "The Rider". "The Rider" had 20 zweepjes gedoneerd en nog eens een 30-tal met korting aan ons verkocht. Op deze manier konden wij de zweepjes op de competitie-dag voor een zacht prijsje aanbieden en per zweepje OR 1 doneren in ons fonds "paardrijden voor gehandicapte kinderen in Oman". We hebben het plan opgevat om paardrijden aan gehandicapte kinderen aan te gaan bieden; waarvoor we specifiek tuig willen aanschaffen.

Ten tweede heeft *National Bank of Oman* ons gesponsord waardoor we de mogelijkheid kregen om meer gedifferentieerde leeftijdsgroepen dan vorig jaar te vormen en per leeftijdsgroep een drietal prijzen konden aanbieden.

Al met al hadden zich 35 kinderen gekwalificeerd voor de dressuur- wedstrijden met daarin drie verschillende niveaus en vijf leeftijdsgroepen. Een dressuurproefje wordt individueel gereden en duurt ongeveer zes minuten. Best spannend, want in de lessen rijden de kinderen altijd in groepsverband en nu moesten ze dus maar even laten zien dat ze helemaal alleen op hun favoriete paard een echt proefje konden rijden en dat terwijl er nog een tweetal jury-leden naar ze zat te kijken ook!

Op zo'n dag merk je dat sommige paarden stalen zenuwen hebben en zich niets van alle drukte aantrekken, terwijl er een paar zijn die niet zo stress-bestendig zijn, waardoor het een zware dobber werd om het proefje zonder problemen uit te rijden. Tja, paarden zijn wat dat betreft net mensen... Alle kinderen en paardjes deden echter heel erg hun best en je moet dan toch maar in die zes minuten bewijzen wat je kunt en dat is geen kleinigheid!

Net als vorig jaar was er voor de kinderen die nog niet aan de dressuur mee konden doen een fungame in de vorm van een stoelen(les: emmer-)dans te paard; zeven kinderen te paard en zes emmers in het midden van de manege. Een swingend muziekje erbij en zodra de muziek stopt zo snel mogelijk te paard naar een emmer racen; eraf springen en de emmer claimen.

Bij de jongste kinderen hadden we de hulp van de staljongens ingeschakeld. Die waren al net zo fanatiek als de deelnemertjes zelf en het was dan ook een hele toer om ze de kinderen zelf naar de emmers te laten rijden. In het vuur van de strijd werd dat toch steeds een beetje vergeten en zo had onverwacht het dubbele aantal deelnemers reuze lol in de wedstrijd. De trots van het winnende meisje was vergelijkbaar met die van haar glunderende begeleider.

Om 11 uur werd het startsein door Hans gegeven en mochten Dania en Razan de spits afbijten. De jury bestond wederom uit Saeed, Saif en Sandra (The triple S team) en de scoreformulieren werden ingevuld door Chantal, Anja en Debby. Het voorlezen van de proefjes werd afwisselend gedaan door Mia, Wim, en Chantal. Madelon, Iwan, Belinda, Eleanor en Vaz verleenden hand- en spandiensten; zoals beugels op maat maken; aansingelen, af en toe een paar troostende woorden en bemoedigende klopjes. Oddy heeft het hele gebeuren digitaal vastgelegd en Hans was spreekstalmeester en scheidsrechter.

Graag wil ik van de gelegenheid gebruik maken om iedereen die geholpen heeft heel hartelijk te bedanken; zonder jullie konden we dit evenement niet organiseren (*En stiekem een toevoeging van Sandra; zonder Ellen al helemaal niet!*) En natuurlijk ook een bedankje aan onze sponsors: The Rider & NBO!

Dit jaar geen "grooming competition"; Sandra Moonen: you are dearly missed! De meeste kinderen kunnen gelukkig inmiddels zelf hun paard mooi gepoetst en ingevlochten voor de dag laten komen.

Aangezien er een aardig aantal volwassen amazones en ruiters bij Qurum Equestrian School rijdt, hadden we voor hen aan het eind van de dag een "Fun Barrel Race" in petto. Het principe is simpel: er staan twee barrels (oliedrums) aan de ene kant en twee aan de overkant. Twee combinaties ruiters en paard starten tegelijk; racen naar de overkant; een rondje draaien om de barrel en zo snel mogelijk terug racen naar het startpunt. De verliezers vallen af; de winnaars nemen het weer op tegen elkaar.

Hans was scheidsrechter en was z'n leven af en toe niet zeker tussen de springende en dansende paarden; hij telde van 5 tot 1 en weg waren de paarden (of niet, als het betreffende paard nog even wilde nadenken over z'n strategie).

Na een aantal spectaculaire races met een juichend publiek (met speciale dank aan paard "Sultan" voor zijn overenthousiaste gedrag en Iwan op Samir voor de rodeo-show), bleven er twee dames over in de finale: Sandra en Anja. Klein probleempje: ze reden beiden op hetzelfde paard: "Geiss". Tja, what to do; Sandra stapte op Khaloud; deze deed haar uiterste best, maar kon het toch niet opnemen tegen Geiss. Anja won de race.

Om 4 uur was het tijd voor de prijsuitreiking. Er waren drie prijzen voor beide stoelendansen en drie prijzen voor elk van de vijf categorieën dressuur. Anja kreeg een taart die ze grootmoedig gelijk uitdeelde en die binnen een mum van tijd op was.

Voor alle deelnemers was er een medaille en voor Mohammed een special award in de vorm van een paardenhoofd met inscriptie: "Stable Manger of the Year 2004". We kijken terug op een geslaagde competitie-dag; alle deelnemende kinderen en paarden hebben geweldig hun best gedaan en de toeschouwers hebben zich naar eigen zeggen prima geamuseerd.

Tot ziens op de volgende competitie dag!
Ellen Aldewereld

PRE- EN POST-NATALE ZORG

De Nederlandse kraamzorg in een nieuw jasje: Wij behoren tot een groep vrouwen van verschillende nationaliteiten en wij hebben allemaal een opleiding in de gezondheidszorg gevolgd. Met elkaar hebben wij de internationale pre- en post-natale zorg opgezet, wat inhoudt dat een ieder, ongeacht zijn of haar nationaliteit, een beroep op onze zorg kan doen.

Ons team bestaat uit een arts, een vroedvrouw, verpleegkundigen en een fysiotherapeut.

Als je ver van je familie en vrienden woont en werkt is het fijn dat er in het geval van gezinsuitbreiding er hier net zo'n goed functionerend gezondheidszorgsysteem is, als in je eigen land.

Ben je in de vijfde maand zwanger en wil je je kind in Oman geboren laten worden, dan kun je contact opnemen met ons voor een intake-gesprek. Het intake-gesprek wordt gedaan door de coördinator van de pre- en post-natale zorg, en alle zaken m.b.f. de zwangerschap en geboorte worden besproken.

Indien je daar belangstelling voor hebt, kan er een afspraak gemaakt worden voor onze pre-natale zorg. De pre-natale zorg wordt verleend door de vroedvrouw, samen met de fysiotherapeute en duurt twee tot drie avonden. Indien de toekomstige ouders behoefte hebben aan meer afspraken is dat ook mogelijk. Tijdens deze avonden worden de verschillende mogelijkheden van bevallen besproken en wordt er uitgelegd hoe het één en ander in zijn werk gaat.

Er wordt ook uitgebreid aandacht besteed aan het thema borstvoeding, zodat de ouders goed voorbereid naar de geboorte kunnen toelevan.

Als de baby geboren, dan krijgen wij een telefoontje en indien gewenst, bezoekt diegene die de post-natale zorg verleent, moeder en kind in het ziekenhuis. Wij verlenen post-natale zorg tot en met de 8e dag na de bevalling en indien nodig kan dit, na overleg van beide kanten, verlengd worden.

Wij verlenen alleen zorg aan moeder en kind en verrichten geen medische handelingen en/of huishoudelijke werkzaamheden.

Soms eindigt de zwangerschap niet zoals de toekomstige ouders dat gehoopt hadden en ook dan zijn wij daar om de moeder te helpen en te verzorgen.

Wij verlenen ook verlate post-natale zorg als de baby na de bevalling de eerste weken in de couveuse moet blijven. Dan komen wij, indien gewenst, wanneer de baby uit het ziekenhuis ontslagen is.

Na de 8e dag wordt er een afspraak gemaakt voor de eerste bezoeken aan de Children's Health Clinic. Op verzoek komen wij de eerste maanden op huisbezoek, ook kan er een bezoek gebracht worden aan onze Children's Health Clinic in de Karavaan.

Hier wordt de baby gewogen en gemeten, zodat de ouders weten hoe goed hun baby groeit en verder kijken wij hoe de baby zich ontwikkelt. Ook hier verrichten wij geen medische handelingen en indien nodig worden de ouders doorverwezen naar een arts.

Dok peuters kunnen terecht bij onze Children's Health Clinic. Wij verlenen zorg aan kinderen tot vier jaar; wanneer zij naar school gaan is ons programma voor hen beëindigd.

Aanmeldingen voor de pre-en post-natale zorg, alswel voor de Children's Health Clinic bij Anna Bevaart, coördinator en verpleegkundig manager.

Email: annafop@omantel.net.om
Tel: 563258

Ervaringen in Oman.....

Eerst maar even voorstellen.: Rob W.M. Roozenburg is de naam en ik werk al zo'n kleine 20 jaar bij de Inspectie van het Onderwijs. Die inspectie heeft het toezicht op alle schoolsoorten en dient door schoolbezoeken een bijdrage te leveren aan de kwaliteit van het onderwijs.

Onder dat toezicht vallen ook zo'n 200 leslocaties en scholen in het buitenland. Ofwel het gaat dan om basisscholen en scholen voor voortgezet onderwijs, ofwel om zogenaamde NTC-locaties, waar na schooltijd lessen in de Nederlandse taal worden gegeven. Van alle bezoeken worden rapporten gemaakt die openbaar zijn. Ouders kunnen die rapporten dus opvragen bij de school en in de toekomst inzien via Internet.

Op 30 januari 2004 stond ik bepaakt en bezakt op het koude Schiphol voor inspectiebezoeken in Dubai en Oman. Na een bezoek in Dubai ben ik op 2 februari 2004 doorgevlogen naar Muscat voor een gecombineerd werk- en vakantiebezoek. Door de Eid was de planning van de bezoeken een paar keer verschoven en hebben mijn vrouw en ik (die rechtstreeks op Muscat was gevlogen) eerst door Oman getrokken. We hebben als pleisterplaats Nizwa gekozen en daar een aantal dagen de bezienswaardigheden in de omgeving bekeken. Opvallend waren de vriendelijkheid van de mensen en de ruigheid van het landschap.

Op 14 februari startten de schoolbezoeken: twee in Muscat (PDO School en het Rijnlands Lyceum) en één in Sur. Die bezoeken zijn intensief. Vooraf hebben de scholen informatie aangeleverd die door de inspectie is bestudeerd. Tijdens de bezoeken zelf wordt gesproken over en gekeken naar het beleid van de school. De inspectie voert gesprekken met de directie, met de zorgcoördinator (die verantwoordelijk is voor de leerlingen die tijdelijk of langdurig problemen hebben met onderdelen van het onderwijs), met leraren, ouders, leerlingen en er vinden lesbezoeken plaats.

Opvallend vond ik de activiteiten in het kader van het International Primary Curriculum (IPC). De benadering van het onderwijs via het IPC is modern. Leerlingen zijn buitengewoon betrokken bij de thema's en leren op een vanzelfsprekende wijze met en van elkaar. Tevens wordt door de leraren de aansluiting met het onderwijs in Nederland, de aansluiting op het voortgezet onderwijs en de aansluiting op internationale scholen niet uit het oog verloren. De inhoud van het IPC wordt door de scholen afgezet tegen de kerndoelen van het basisonderwijs. Die actie garandeert, dat er sprake is van een 'naadloze aansluiting' met andere scholen.

Mede dankzij de professionele en open instelling van de teams van de bezochte scholen heeft de inspectie haar werkzaamheden volgens plan kunnen uitvoeren.

Op 22 februari vlogen we weer terug naar Nederland, waar ik me nu onder andere bezighoud

met het schrijven van de rapporten over de bezochte scholen.

Wilt u meer weten over de Inspectie van het Onderwijs? Kijk dan op www.onderwijsinspectie.nl.

Veel groeten uit Nederland van Rob W.M. Roozenburg, Inspecteur van het Onderwijs.

Hoi Omannies!

Een mooie gelegenheid om wat **waterige** onderwerpen te bespreken. Jullie staan weer aan het begin van de grote verdampingsperiode, alhier bereiden wij ons voor om het neer te komen water op de juiste plaats te krijgen en te houden. Dus eerst jullie dak: Dat lekt bij een bepaalde windrichting bij storm (en regen uiteraard). Ot heeft gezegd dat ie met goed weer het dak op gaat en dan beter gaat kijken. Hij verwacht dat er lood vernieuwd moet worden.

Het ziet er naar uit dat de winter hier het land uit is, dus heb ik vanmiddag de regenton in de tuin weer aangesloten op de dakgoot. Dan kan die weer lekker vollopen. Volgens een zekere logica kun je er dan je plantjes in de tuin mee wateren in een droge periode. Dat moet haast een Belgische uitvinding zijn. Zeker in dit land, maar allez! Zij zullen wel zeggen dat we weer eens te gierig zijn om daarvoor water uit de kraan te gebruiken.

Dat brengt me op áááááááá!!! Is ongeveer het enige feest dat wij hier hebben gehad de laatste tijd. De meiden hebben daar heel wat water naar binnen gewerkt. Niet puur hoor, maar een mixie met gerst en hop, dus dat valt wel mee. Zelf hebben we het dit jaar overgeslagen. Dat begint al aardig een gewoonte te worden zeggen we net tegen elkaar.

Watersport: Ik herinner me nog, voordat ik ging zeilen, het optuigen van de Schakel. Het klapperen van het zeil en het soms gevaarlijk heen en weer zwiepen van de giek vlak boven m'n hoofd. Dat gaf al een kick! Zo zie je maar dat je warm kunt lopen voor de meest vreemde dingen. Onbegrijpelijk vind ik zelf nog steeds dat mensen voor hun lol op de rug van een paard gaan zitten en daarna ook nog allerlei toeren uithalen. Nee hoor, geef mij maar een bootje. Is ook één van de dingen waar ik me op verheug bij jullie in Oman, weer 's zeilen. Trouwens een rondje met de Jeep lijkt me ook wel wat!

Nou heb ik geprobeerd er een waterig geheel van te maken, maar is het geheel toch nog aan de droge kant gebleven. Misschien wel goed ook. Zijn die emaildraden watervast? Ik weet het niet. Multikabel waarschijnlijk wel. In de koelkast hebben we Multivit, kan ook tegen vocht. Je krijgt er wel het zuur van!

Goed, uitgewaterd, klaar.

Groetjes uit Holland,

mijn favoriete top 5:

Aardig van de 'zwartwerkster' Alma Kingma om mij te strikken voor 'mijn favoriete top 5'.

Ik moet toegeven dat mijn favoriete top 5 evenzo veranderlijk is als het weer in Nederland en dat zegt genoeg. Ik vind het altijd erg moeilijk om keuzes te maken als het gaat om muziek, aangezien ik van een breed scala van muziek houd, dat varieert van klassiek tot zelfs het huidige grove geweld.

Ik kan me nog heel goed herinneren dat ik de eerste LP's kocht in een klein muziekwinkeltje in Schiedam, waar de voorloper ligt van het huidige van Breukhoven concern: De Free Record Shop. Dit is inmiddels wel zo'n 30 jaar geleden. De muziek liep uiteen van Santana tot aan Simon and Garfunkel en natuurlijk Chicago en niet te vergeten de Nederlandse band Focus. Ik heb uitermate genoten van deze muziek toen ik op kamers woonde in Eindhoven en dat was van 1973 tot 1976. Een vreselijk klein kamertje, waar muziek min of meer het enige was wat het enigszins aantrekkelijk maakte; een TV was er zelfs niet bij. Tijdens het studeren was het heerlijk om muziek te draaien; op een laag volume uiteraard en soms na het studeren veel steviger en zelfs zodanig dat anderen er niet echt vrolijk van werden. Deze LP's heb ik nog allemaal. Maar van de meeste heb ik CD's kunnen krijgen.

Ook in die tijd heb ik mijn eerste popconcert meegemaakt dat werd georganiseerd op het Odulphus Lyceum in Tilburg. Eén van de optredens was van Focus, gigantisch populair in die tijd en ik moet zeggen dat ik het nog steeds één van de betere bands vind die Nederland ooit gekend heeft; wat denk je van Jan Akkerman, de gitaar virtuoos?

Het was in de periode van iets te lang haar en lekker ruig doen, want dat stond wel stoer natuurlijk. Daarna brak voor mij een periode aan van de ietwat chique disco's; uiteraard niet die mega disco's die we nu kennen maar wat bescheidener van grootte. Het was in die tijd heel normaal dat we met een groep eerst uitgingen in Tilburg, daarna naar Eindhoven en soms zelfs gingen we later op de avond door naar Antwerpen. Muziek als van Isaac Hayes met Shaft en Voulez Vous Coucher avec moi van Mabelle stammen uit deze periode en natuurlijk niet te vergeten de ontzettend vreselijke Duitse Schlager Du van Peter Maffai! Maar wel een lekker nummer om op te slouwen uiteraard. De wereldstad Tilburg kan dan wel een textielstad geweest zijn en tijdens carnaval 'Kruikenzeiker' stad genoemd worden, de Gallery Club was één van de betere clubs uit die periode. Uiteraard, want daar heb ik Marjo leren kennen en dat was een heerlijke periode.

Na deze ietwat losbandige periode komt er een tijd van bezinning waarin niet alleen plaats is voor moderne muziek, zoals Soul, Blues en Jazz maar zelfs ook klassieke muziek. De platenspeler wordt geruild voor een CD-speler en de apparatuur wordt steeds geavanceerder waardoor de muziek ook een steeds professioneler geluid geeft. De CD's die ik in die periode heb aangeschaft lopen uiteen van Diana Krall, Norah Jones, Scott Hamilton en natuurlijk niet te vergeten Clannad.

Maar dan nu toch echt mijn top 5:

De Boxer van Simon and Garfunkel, het beste zangduo allertijden en een muziek die tijdloos is; zelfs onze dochters kunnen hen ook zeker waarderen

Samba Pa Thi van Santana, waarbij Carlos laat zien dat hij één van de betere gitaristen ter wereld is. Santana met vele hits in de jaren 70 en zelfs veel later eind 90-er jaren met hun hit Maria.

Hocus Pocus van Focus met de fluitist Thijs van Leer en Jan Akkerman als gitarist. Jammer dat ze als band maar kort bij elkaar zijn gebleven.

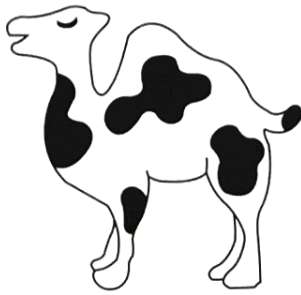
Hotel California van de Eagles; voor iedereen wel duidelijk waarom, denk ik

'Do you know where you're going to' van Diana Ross, die ik altijd heb bewonderd, mede dank zij haar bijzondere uitstraling.

Rest mij nog om de 'top 5' door te geven; van Veronique van Sliedrecht begreep ik laatst dat ze de top 5 al lange tijd heeft klaar liggen. Bij deze, de beurt is aan jou.

Cees van Amelsfoort

اللجنة الهولندية - عُمان

Holland Comité Oman

Donderdagochtend vroeg. Een groepje kinderen op Seeb Airport. Eerst nog met veel plezier samenspelend, dan nemen ze wat onwennig afscheid van elkaar en komen de tranen. Verdrietig om te zien: vriendjes en vriendinnetjes die overal samen waren te vinden en nu uit elkaar moeten gaan. Een wel wat mindere kant van ons luxe "expat- bestaan". Misschien maar goed dat Shell het aantal expats gaat verminderen.

Of zitten er toch ook weer kanten aan, ook voor de kinderen, die ons iets meegeven en andere, echte Nederlandse kinderen, missen? In hoeveel plaatsen in Nederland organiseren mamma's en pappa's een Kinderfeest en een Wandelvierdaagse? Waar mag je nog in het wild kamperen? Misschien is het toch beter om het aantal expats niet te verminderen. Waarschijnlijk ook beter voor de culturele integratie.

Over de Wandelvierdaagse en integratie gesproken. Een Omaanse collega vroeg me: "Ik zag je gisteren weer over het kamp lopen met je kinderen, wat zijn jullie aan het doen?". Het antwoord: "wandelen" had een zeer verbaasd gezicht en een vertwijfelde schouder-ophaal tot gevolg. Dat doe je toch niet voor je lol? Nederlanders dus wel! Het was fantastisch geregeld door Liesbeth en Jamaliah! Dames, bedankt!

En dan het feest van het jaar, het Oranjebal, de volleybal court was voor één dag Out of Africa. Het zag er prachtig uit. Anneke, Babette, Inge, Harry, John, Marcel, Michael en natuurlijk Mark: bedankt voor dit fantastische feest. Volgend jaar weer...

De Meimaand belooft weer heet, muzikaal en lachen te worden. Allereerst, op 6 mei, een bijzonder optreden van de "Laureaten van het prinses Christina Concour". Deze gelauterde jonge musici zijn een klasse apart en naar Oman gehaald in nauwe samenwerking met de Nederlandse Ambassade.

En op 12 mei staat Jan Jaap van der Wal op het toneel met STAAT. Staat als een huis. Niet missen dus!!!

Voorziter:

Maarten van der Giessen

Secretariaat:

Maria Swinkels

Penningmeester:

John van Sliedregt

Techniek & Opbouw:

Frans de Bever

Waldrick van Zandvoord

Impressariaat:

Esther Tangelder

Hanneke van Akkeren

Mathieu Bouwman

Rose Marijne Kroes

School liaison:

Geja Haddingh

Ambassade liaison:

Jeffry Ternatus

Raskrabbel liaison:

John van Sliedregt

Oranjebal:

Mark Koper

Kinderfeest:

Wim Moelker

Zwemvierdaagse:

Annette Bakker

Avondvierdaagse:

Liesbeth de Wit

Sinterklaas:

Lilian Schreurs

Voor alles wat uw huisdier nodig heeft:

Dr. Khaled Al Hossan

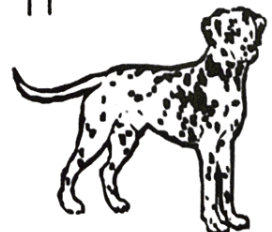
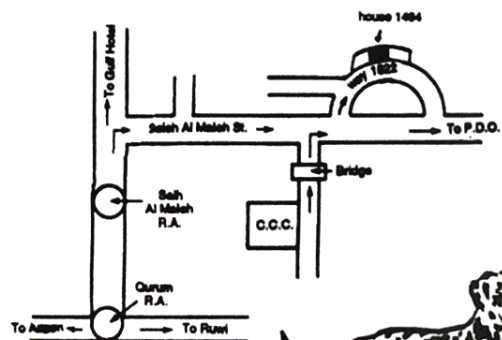

Dierenarts MEVA, BSc
Eerste vergunninghoudende dierenarts
en -chirurg in Muscat
Meer dan 13 jaar ervaring met huisdieren
Consulten - Vaccinaties - Operaties

Kattenpension - Verzorgt volledig im- en export van honden
en katten, inclusief de benodigde papieren.

Way 1822, Qurum
House 1494

Tel./Fax : 562263
Pager : 9111678
Mobile : 9310035

Ambassade van het

Koninkrijk der Nederlanden

Registreren !!!!!

Velen onder u weten het al: Ofschoon er geen wettelijke verplichting bestaat, is het verstandig u bij de ambassade te laten registreren. Dat heeft vele voordelen. Denkt u eens aan de benodigde verklaringen bij vestiging en definitief vertrek (bewijs van woonplaats, exportvergunning voor uw verhuisboedel en eventueel voor uw auto, etc.).

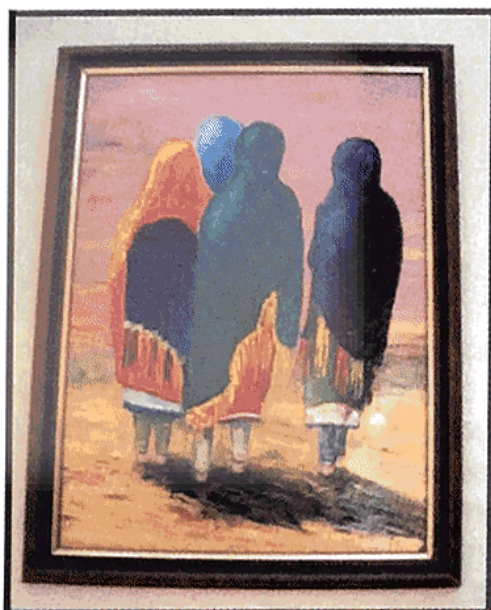
Indien u bij ons bekend bent, wordt u - bij voorkeur - per e-mail op de hoogte gehouden van onderwerpen variërend van de veiligheidssituatie in Oman, consulaire zaken, verkiezingen, tot uitnodigingen voor Koninginnedag en culturele evenementen.

Mocht u zich nog niet hebben geregistreerd, dan kunnen wij u een elektronische versie van het registratieformulier toezenden. Het ingevulde registratieformulier dient u, onder bijvoeging van een kopie van uw paspoort en dat van uw familieleden, aan ons te retourneren via mus-ca@minbuza.nl of gewoon per post.

En vergeet vooral niet u uit te schrijven bij uw vertrek uit Oman!

Charles Ooms
Ambassaderaad

Expositie schildersclub Sur, 10-18 december 2003

Afgelopen december vond de tweede schildersclub-expositie plaats in de HAS, het huizencomplex van Oman LNG in Sur, georganiseerd door Nelleke Schipper-Guijt en haar medeschilders. De schildersclub bestaat uit negen vrouwen. Onderstaand een kort verslag van Nelleke zelf over hoe het allemaal begonnen is in Sur:

Vier jaar geleden kwam ik met mijn man naar Sur en om actief bezig te zijn in mijn nieuwe woonplaats, zette ik een schildersclub op met een aantal dames van diverse nationaliteiten. Sommige geïnteresseerden hadden nog nooit een penseel in de hand gehouden, maar kregen al snel de smaak zo te pakken, dat ze thuis verder gingen schilderen.

Ikzelf ben autodidact, dat wil zeggen dat ik mij het schilderen zelf heb aangeleerd. Dat houdt tevens in dat ik geen schilderles geef aan de deelnemende dames, maar wel adviezen, waar regelmatig gebruik van wordt gemaakt. Verder hanteer ik ook verschillende stijlen en daarom moet men ook niet verbaasd zijn om diverse stijlen in mijn schilderijen aan te treffen. Naast het schilderen is ook het sociale contact onderling een reden om op zondagmorgen in de Recreatie Club bij elkaar te komen. [Voor diegenen die interesse hebben, we schilderen daar elke

zondagochtend van 10.00 tot 12.00]

Twee jaar geleden vond er, met de toenmalige schildersclub, een expositie plaats in de voormalige Club, NG1 in Sur, wat een groot succes was. De meeste van deze vrouwen zijn helaas alweer naar een andere locatie verhuisd, maar al gauw kwamen er nieuwe vrouwen, die ook graag met elkaar wilden schilderen. Dat bracht mij op het idee om opnieuw een expositie te organiseren. De nieuwe groep is erg actief en mede omdat mijn man en ik binnen een aantal maanden zullen vertrekken, wilde ik graag al het werk dat ik tijdens mijn verblijf in Sur, samen met deze huidige groep heb geschilderd, nog eens aan belangstellenden tonen. Meer dan 15 schilderijen van mijzelf en ca. 45 van de overige vrouwen werden tentoongesteld. Het resultaat mocht er zijn.

Ter informatie: de vrouwen die aan deze laatste expositie hebben meegewerkt, zijn: Jean Gilmore, Diana Hall, Mrs S. Mankame, Loredana de Merlo, Barbara Watts, Marian Korteweg, Noij Rijnhout en Fei Yeen Chan. De expositie werd op 10 december officieel geopend door de huidige OLNG Plant Manager, Bart Voet en trok veel belangstelling. Tevens kwam de Nederlandse Ambassadeur, Mevr. van den Boogaardt, die op dat moment op visite was in Sur, een kijkje nemen en zij vertelde ons, dat zij erg onder de indruk was van wat we zo met elkaar tot stand hadden gebracht.

Binnenkort zal ik Sur verlaten en terugkeren naar Nederland, maar ik weet nu al dat ik de schildersclub erg zal gaan missen. We hebben de afgelopen vier jaren hele gezellige schildersuren met elkaar gehad. Ik hoop dat het samen schilderen op de Club kan blijven voortbestaan en dat iemand het van mij zal gaan overnemen, want het zou echt jammer zijn als het stil zou komen te liggen.

Nelleke Schipper-Guijt

Scheidend Raskrabbel redactielid zoekt Nederlands 'talige' liefhebbers

Anne-Marie de Jong

Als de dag van gisteren herinner ik mij hoe ik indertijd in mijn eerste Omaanse periode bezocht werd door Margot Gerretsen en Sjoukje Rook. Deze twee doorgezomerde dames namen mijn hobby-CV door en koppelden daaraan meteen de mogelijke tijdspasseringen. Tja, als spouse van een contractor op jaarbasis in Oman hoef je nog geen miesmuizer te worden. Ik had de dames M.G. en S.R. o.a. verteld dat ik een boek wilde gaan schrijven over de periode die ik in Jemen had doorgebracht in de negentiger jaren. De elfde september lag uiteraard in oktober 2001 nog vers in een ieders geheugen en menigeen in Nederland had ons voor gek versleten, omdat wij het van geboorte tot graf verzorgde veilige Hollandse bestaan wilden inruilen voor het onzekere bestaan in het Midden-Oosten. Wij wisten wel beter, want tijdens een korte uitzending in 1996 hadden wij eventjes aan Oman geproefd en daar ware droomvoorstellingen aan overgehouden.

In Amsterdam-West, waar wij inmiddels woonden in zo'n leuke nieuwbouw, liepen de spanningen tussen allochtonen en autochtonen intussen aardig hoog op. Rascisme was aan de orde van de dag en wederzijds wantrouwen tussen Islamieten en niet-Islamieten ontsierde onze pacifistische levensbeschouwing. Kinderen op laten groeien in zo'n klimaat is bepaald niet gemakkelijk. Begin jaren negentig hadden wij voor ontwikkelingssamenwerking in Zuid Jemen gewoond en op een hele ander manier kennis gemaakt met de islamitische cultuur. Toen ik dan ook in onze Omaanse studeerkamer begon te schrijven over mijn Jemenitische heritage en die koppelde aan Oman na september de 11e, werd mijn ontluikende geletterdheid al spoedig gestimuleerd en werd ik slechts opgeschrikt door de oproep tot gebed van de nabijgelegen moskee en mijn eigen kroost.

Wat heeft dat met mijn redacteurschap van de Raskrabbel te maken? Alles en niets, lieve trouwe lezers. In de loop van dit verhaal hoop ik opheldering te geven. Maar eerst terug naar het begin van mijn Raskrabbelredactie-carriere. Want ik weet, als geen ander, dat u als lezer er in allerlei soorten en maten bent.

Een ding staat als een paal boven water, nl. dat het bijzonder op prijs wordt gesteld om de Raskrabbel te ontvangen. Niet alleen omdat uw vriend of vijand er een artikel in heeft geschreven, waarin u ook een hoofdrol speelt, maar ook om alle nieuwsgaringen op Omaans gebied eens door Nederlandse ogen nader te beschouwen. Het is daarbij belangrijk om enigszins op de hoogte te zijn van de samenstelling van de Nederlandse gemeenschap en ook om je daarbij af te vragen of er behalve 'hot' nieuws, dat meestal 'alweer als koud' nieuws op het bureau van echtgenoten valt - wetenswaardigheden in vermeld staan, die bij een breder publiek in de smaak zullen vallen. Door mijn ietwat on-gebruikelijke gezinsopbouw raakte ik al snel vertrouwd met een gevarieerd aantal personages binnen de Nederlandse gemeenschap.

Het was echt geen één pot nat, zoals verondersteld wordt wanneer men spreekt over Nederlandse expats in den vreemde. Een aantal uitgebreide bezoeken aan onze Nederlandse tandarts Peye Vlot, brachten behalve een tevreden glimlach op mijn gezicht ook andere verrassende aanknopingspunten. Zo kwam ik onder zware verdoving in contact met Ben Taal, die als geen ander wist te verhalen over zijn decennialange periode in Oman. Tijdens onze eerste ontmoeting vroeg Ben Taal mij of ik een

journaliste was en ik kon slechts onverstaanbaar slissend mompelen: "nee ssschooljuffrouw".

Pas toen mijn behandelingen voorbij waren en hij bijna in het vliegtuig stapte, kwamen wij tot een aantal goede gesprekken.

De Daatartjes Jan en Gerdien stelden mij voor aan de schrijver- poet Dhiab. Ik interviewde hem op 1 januari 2002 zonder taperecorder. De goede man had zelf een noemenswaardige journalistieke loopbaan achter de rug, waarbij hij kopstukken van over de gehele aardbol ontmoette en geïnterviewd had. Geen sinecure voor een nogal rood aangelopen prille interviewster. Blijkbaar had dit ook zo zijn charme, want ik kreeg tijdens het interview allemaal goede tips, maar ook vreselijke aanmaningen. Het was de school voor journalistiek in twee avonden. Waarmee ik alleen maar wil zeggen, dat je als onbevungen Raskrabbel- redactrice toch wel heel veel kunt leren in zeer korte tijd.

De prachtige bloemenzaak in het rijtje winkels bij het Intercon, waarvan ik indertijd het adres vergat te vermelden, leverde behalve een aantal mooie boeketten en een bloemlezing over de daar werkzame fleuriste, ook een romantisch liefdesverhaal op. Tijdens de zoveelste bestelling mijnerzijds, waren wij als ware tuinliefhebbers al snel afgedwaald op de paden der liefde en vertrouwde zij mij haar geheimen toe. Toen ik haar, zonder daarvan melding te maken in mijn artikel, een tijd later een vertaling van het artikel aan deze Engelstalige bloemiste bracht, bleek zij voor haar ooit verloren liefde gekozen te hebben en de bloemen uit Aalsmeer gelaten te hebben voor wat ze waren. Nooit meer schitterde deze winkel als in haar tijd.

Met de Al Bustan bakker liep het ook niet goed af. Zijn baan kwam op de tocht te staan door interne aangelegenheden. Ook schilder, musicus Tonny Holsbergen bracht veel kleurshakeringen in mijn leven. Haar creatie prijkte een jaarlang op de voorkant van de Ras. Je komt als redactielid regelmatig voor verrassingen te staan. Iedere bijdrage is een stap naar weer een mooi blad. Maar nu terug naar de redactie en de thuisbasis.

Het contract van mijn lieve echtgenoot liep ten einde en er was eigenlijk nog niets bekend over een vervolgbaan voor hem. Soms moet je gewoon gokken en ik nam van Machteld Hofman het hoofdredacteurschap over, ongeacht of ik dit waar kon maken of niet. Gelukkig liep het met een sisser af en kreeg manlief een contract voor drie jaren als local staff bij PDO. Dit bracht nog meer sjeu in ons toch al turbulente gezinsleven en avond aan avond werd er gevochten om de computer. Ik kreeg op de PDO-slaapkamer een fijne bureauhoek, maar onder hoogspanning in de woonkamer produceer ik nu eenmaal als Ras-journaliste meer, dan in zo'n slaapverwekkende omgeving.

Voor u lieve lezers, behaalde ik mijn rijbewijs. Tenslotte moest er een einde gebreed worden aan de serie artikelen, waarin ik het wel en wee van een neurotische chauffeuse beschreef. Het behalen van mijn rijbewijs heeft heel wat zweet, bloed en tranen gekost en zal voor nieuwkomers 'zonder rijbewijs', misschien tot steun zijn. Het was een ware martelgang om dit autobiografische vervolgverhaal te schrijven. U begrijpt zeker ook wel, dat ik met het behalen van het Omaanse rijbewijs opeens zo mobiel werd, dat er steeds minder tijd overbleef om te blijven schrijven. Ik had immers beloofd om uw kroost van

hot naar her te vervoeren. Dat heb ik geweten! Met mijn journalistieke ogen nam ik het verkeer steeds nauwkeuriger onder de loep, alhoewel ik mij herinner dat Michael Dukker mij op het schoolplein redde van een behoorlijke blikschade.

De teamgeest werkt op alle fronten door. Dat je met een aantal mensen ook een band opbouwt en samen bedenkt wat het gaat worden. Iedereen die er zitting in neemt, is over het algemeen in den beginne een onbeschreven Raskrabbelblad. In de loop der tijd krijg je steeds meer lef en trek je de meest onzekere schrijvers over de streep. Zo ook Hetty Hoffman, die bij nader inzien toch heel goed haar pennetje weet te roeren en op haar kordate wijze haar kritische blik op de Raskrabbel geeft. Als je dat kunt bereiken als redactielid, dan weet je dat je niet voor niets in de redactie zit. Ik wil maar zeggen, dat iedereen er zijn ei kwijt kan. En dat lieve lezer, is iets wat wij in ons dagelijks bestaan vaak maar ten dele kunnen zeggen. Fragmentarische gesprekken zijn aan de orde van de dag in ons goed gevulde bestaan, waarbij kleine en grote stoor-zenders verschillende golflengtes veroorzaken.

Neen, neem dan de Raskrabbel, daar mag je je hele verhaal op (on)chronologische wijze vertellen, ongeacht de strekking. Censuur wordt discreet na overleg toegepast.

Bovenstaand artikel is hier een goed voorbeeld van en dat terwijl de kopijvoorspellingen van deze Raskrabbel allemaal wijzen op 'VOL' maakt.

Waarom ik uit de redactie stap? Ik vind het tijd worden dat mijn opvolgster Tanya een nieuw fris team bij elkaar sprokkelt en samen met dat team aan de slag gaat. De Raskrabbel heeft mij zo gestimuleerd, dat ik nu de stoute schoenen heb aangetrokken en weer terugkom bij het begin van dit artikel. Ik wil zelf gaan schrijven over bepaalde aspecten in de Omaanse samenleving.

Om dit te bereiken moet ik op allerlei manieren tijd zien te kopen. Daarnaast werk ik sinds een jaar hard aan het ver-wezenlijken van de ideale speelomgeving voor twee tot drie-jarigen. Denken en doen kan ik overal, maar opschrijven? Een nieuw avontuur voor mij in schrijversland. De aanzet daartoe en het vertrouwen daarin heb ik te danken aan diezelfde Raskrabbel. Dat geeft te denken, hoop ik?

Tot slot wil ik een ieder, die op wat voor manier heeft meegewerkt aan de Raskrabbel bedanken voor hun inzet en inspiratie. Het was een waar genoegen en zeker een verrijking van mijn dagelijkse bestaan. Ook dank aan alle redactieleden, die in mijn periode in de redactie zitting namen en in het bijzonder Veronique (die inmiddels psychologie is gaan studeren) en Sandra (schijft ook een boek) die rond de deadline en in crisissituaties (redactieleden zijn ook maar gewone mensen) altijd mijn steun en toeverlaat geweest zijn. Zonder die samenwerking was het onmogelijk geweest om u zoveel leesplezier te geven.

Nieuwe Nederlanders, al een beetje ingeburgerd en ook van plan om uw tijd hier goed te benutten? Een goed idee om bij te dragen aan het tijdsbeeld waarin u woont en werkt als Nederlander in Oman? Mail dan aan de redactie van de Raskrabbel. Kom gerust eens een redactievergadering bijwonen of schrijf gewoon een stukje. Alle deetjes en theetjes worden door ons spelling-team behandeld.

Tot schrijvens,

PS.1 Nog een artikel nodig? Stuur mij het onderwerp! Ontvangst binnen de deadline op erewoord!!!(wil ook wel in opdracht onder pseudoniem schrijven, leef mij graag uit in andere personen)

PS.2 Succes Tanya!

NATTE HONDEN

Het Arabische paard wordt ergens in dit nummer van de Ras reeds bejubeld, maar wat weinigen zullen weten, is dat de Arabieren al duizenden jaren nòg een viervoeter als edel beschouwen. Ik heb het niet over de kameel (is toch eigenlijk een omhooggefallen geit), maar over een hond. Hadden we niet gedacht hè, aangezien de Islam dit dier als onrein beschouwt. Doch niet de Saluki die zelfs in de Koran waardering krijgt en derhalve behoorlijk heilig is.

Ook wel uit noodzaak denk ik, want was het paard voor de vroegere nomadische bedoein bij uitstek geschikt als transportmiddel en deed hij heel goed dienst bij het uitvechten van de talrijke stammenoorlogen, de Saluki was broodnodig om het menu te voorzien van vlees. Daarbij werd niet de hond zelf in de pot gevonden, maar dat wat met behulp van deze viervoeter werd gevangen. De Saluki is een windhond, snel dus en met een grote jachtdrift. Ze wordt ook wel de Gazelle Hound genoemd, omdat er met groot succes gejaagd werd op dit dier met behulp van de Saluki. Zij was dus letterlijk een gift van Allah en mocht als enig dier de tent van z'n eigenaar delen of zelfs het paleis, want de Saluki was (en is) zeer geliefd bij de sheiks en andere hooggeboren families. Nog geen 50 jaar geleden werd deze hond pas buiten het Arabisch continent bekend, omdat ze als 'gift of honour' aan geëerde westerlingen werd gegeven.

Wij westerlingen zijn ook behoorlijk gek op onze honden, hoewel het ons meestal niet zoveel uitmaakt van welk ras (of rassen) onze trouwe viervoeter is (de bedoeien waren trouwens wel slim in hun keuze van heilige hond, want de Saluki is de enige soort hond met maar 1 laagje haar; het ontbreken van de vettige ondervacht betekent dat deze honden nooit die typische natte hondenlucht ontwikkelen, dus op die manier inderdaad veeeeeeel reiner ruiken).

Dat 'natte honden' brengt mij op wat ik eigenlijk wil vertellen. Ik heb namelijk nieuws voor al die mensen die altijd wat schuldig op vakantie gaan, want: wat doen we met Fluffie? Ondanks dat wij als expats de moderne nomaden zijn, kunnen we onze honden niet meenemen op ons paard (ja, op, want de edele Saluki z'n beentjes moesten gespaard worden voor de jacht). Telkens mee laten vliegstuigen is ook al geen reële optie. Toch willen we ons gewaardeerde huisdier liever niet

laten lijden onder onze neiging regelmatig thuis even te verruilen voor uit. Zeker niet als we dat 'even' tot een week of 6 verlengen in de zomer, als we hier massaal de hitte ontvluchten en in het koele Holland gaan zitten bijkomen (da's nou 'chillen').

Vandaar deze twee honden-vakantieadressen in Muscat! (Het blijft behelpen met dat schuldgevoel hoor, maar ja je moet wel eens wat en als je niet zo'n softie bent als ik, kun je misschien wel uit de voeten met één van de twee)

Mogelijkheid 1: de gloednieuwe 'boardingkennel' van dokter Khalid

De welbekende dierenarts (die altijd adverteert in onze Ras) heeft onlangs z'n oude praktijkje verruild voor een spiksplinternieuw onderkomen aan de andere kant van de straat. Ik moet zeggen; het is een indrukwekkende verbetering; hij heeft flink geïnvesteerd. Doet me opeens bedenken dat wij dat met z'n allen betaald hebben of erger nog; het nog moeten gaan betalen. Helaas is er geen gezonde concurrentie aanwezig om de prijzen in de hand te houden, zoals in tal van andere bedrijfstakken in Muscat. Er komt wel een tweede dierenarts bij, maar in dezelfde praktijk, dus dat helpt niet.

Maar afijn, laten we niet zeuren, we verdienen goed, dus we bekijken het positief en het is voor onze Fluf. Dus sleurt dr. Khalid me trots eerst door z'n nieuwe praktijk en beloof ik hem (vooruit dan maar) daar ook iets over te schrijven.

Bij deze: De receptie is ruim en licht en er is een behandelkamer met klimaatbeheersing, een operatiekamer en een uitslaapkamer. De operatiekamer is voorzien van de modernste (Duitse) apparatuur. Met name de tafel is gaaf: deze kan knikken in de lengte, zodat een dier dat aan z'n buik of borst geopereerd moet worden niet met z'n poten wijd vastgebonden hoeft te worden. Dat is slecht voor de gewrichten en banden zegt dr. Khalid. Bovendien kan de tafel kantelen, wat handig is om andere organen 'een beetje weg te laten zakken', zodat je ruimte krijgt in het te opereren gebied. Het röntgenapparaat was duur, maar heeft de aanschaf van een 'tandenbehandelunit' en een supermoderne autoclaaf niet in de weg gestaan.

Maar dan nu de vakantieonderkomens; die zien er ook niet slecht uit. Alles nieuw, schoon en goed air-conditioned. Een pleintje voor de deur (nou ja voor het hek, want het blijven hokken met tralies) geeft de honden wat beweging.

Het kost 4 OMR per dag. Wat betreft de letterlijke verzorging en hygiëne zit het dus wel goed denk ik, maar hoe staat het met de broodnodige liefdevolle aandacht die Fluffie nodig heeft? Dokter Khalid heeft het druk (?) als eenzaam dierenarts, dus daar durf ik geen garantie voor te geven.

Dan misschien mogelijkheid 2: De Kennel van Marian D'Sa

We komen daar onaangekondigd aan en treffen een redelijk schilderachtig, doodstil geheel aan van aangebouwde vertrekken rond een grote binnenplaats. Met een beetje fantasie kon het wel zo'n verwaarloosde, verlaten (maar wel met lijken gevulde) hoeve zijn uit een griezelwestern. Doch, we worden opgemerkt, want een kakofonie van blaffers (niet de pistolen) in verschillende toonaarden bewijst dat er wel degelijk leven is. We worden enthousiast begroet door Marian, die ons uitnodigt binnen te komen, alwaar wij gelijk worden bedolven onder een jonge herder en een lief vuilnisbakje (je weet wel zo'n hond met meerdere rassen). De herder is een logé. Zijn eigenaresse wilde hem niet in een hok, dus mag hij lekker in de 'voorkamer' verblijven. Het vuilnisbakje is een vondelingetje.

Vervolgens stappen we Marians eigen woonkamer binnen en krijgen een invasie van drie labradors te verduren. Enorm vriendelijke dieren en duidelijk gek op Marian. Het zijn zijn eigen honden, hoewel hij al zijn honden als 'eigen' beschouwt. Dan komt het echte werk. De kennels waar de fokdieren zitten. Marjan 'doet in' labradors en Duitse herders. Er ligt net een nestje van de laatste soort. Iedereen krijgt een aai en een vriendelijk woord van hem en ondertussen vertelt hij honderduit; o.a. dat z'n vrouw op vakantie is en hij het dus nu alleen doet. Ondanks dat ziet het er allemaal redelijk proper uit. Zelfs de keuken waar alle maaltijden worden bereid (dus ook die van de honden) is opgeruimd en schoon.

Het gebouwtje waar de kennels zijn ruikt echter behoorlijk penetrant, jawel; naar NATTE HONDEN! Bleeeh! We zien dat de hokken net uitgespoten zijn en de bewoners begroeten ons met een oorverdovend kabaal. Ze mogen los, dus springen ze even later uitgelaten om ons heen de binnenplaats op. Er wordt hier en daar gauw een plas gedaan op de eveneens schone binnenplaats en er wordt onderling gespeeld. Een vrolijke bende, waar Marian zich kiplekker tussen voelt. Het is een bijzondere man deze Marian D'Sa en een echte dierenvriend. Je moet echter niet verwachten dat je hond na drie weken vakantie bij hem nog steeds naar shampoo ruikt en hij zal ongetwijfeld een paar vlooiën rijker zijn, maar aan welgemeende aandacht zal het hem niet ontbroken hebben.

Het tarief bedraagt 2 OMR per dag. Marjans huis met kennels bevindt zich ongeveer tussen Seeb en Barka in. Als je hem belt op telefoonnr. 9324606, legt hij je in prima Engels uit hoe je moet rijden. Trouwens mocht je al een tijdje van plan zijn een labrador of herder aan te schaffen, sla de 'petshop' in het Sabco dan maar over, want de hondjes van Marjan zijn 5 (of meer) keer goedkoper en vrijwel zeker in een betere conditie.

Alvast een fijne vakantie gewenst,
Sandra Kapoh

Een stukje over water ?

In een moment van onachtzaamheid hoorde ik mijzelf ja zeggen tegen de redactrice op de zoet gestelde vraag: "Zou je een stukje willen schrijven over water voor de volgende editie van de Raskrabbel. Graag voor 31 maart klaar." Vanaf dat moment is mijn leven niet meer hetzelfde geweest. Bij alles wat te maken had met water moest ik denken: "Stukje schrijven, Tanya, deadline" en dat kan knap ongemakkelijk zijn.

Mijn eerste gedachte bij water was aan ZKH prins Willem-Alexander. Water-management. Half Nederland begrijpt waarschijnlijk niet waar dat over gaat en denkt: "Ach, wat aardig, heeft hij ook wat om handen en kan hij ook niet in al te veel sloten tegelijk lopen", met in ons achterhoofd de klassieker van zijn toen aanstaande vrouw: "Ja schat, dat was inderdaad niet zo slim".

Gedacht vanuit een heel nat Nederland is de eerste associatie met water-management voor de meeste Nederlanders instortende dijken, duinen, buiten hun oevers tredende rivieren en meer problemen gerelateerd aan het buiten de deur, soms letterlijk, houden van het goedje. Recentelijk heb ik opgepikt dat de dijken langs een river de waker, de dromer en de slaper worden genoemd.

Hier in Oman is het precies het omgekeerde. Elke wadi weer sleep ik me een breuk om al dat water in de auto te krijgen omdat er onderweg zeker geen water te vinden is. Zelfs hier in Muscat is een zekere mate van waterdiscipline nodig.

Maar als het hier dan een keer regent, verandert het gehele landschap op slag van een dorre woestijn in een landschap met allerlei plantjes die slechts zeer korte tijd opbloeien. Ook niet te vergeten zijn de lekkende daken en overstromende wadi's. De regens van april 2003, waarbij tientallen mensen zijn omgekomen, liggen nog vers in het geheugen.

Veilig, schoon drinkwater is voor een heleboel mensen bijna een vanzelfsprekendheid. Voor nog meer mensen is het echter bijna niet te krijgen. Als je voor Shell naar meer exotische locaties in o.a. Afrika gaat, is het heel gewoon dat, als er al water uit de kraan komt, dit bruin is. Kraanwater drink je dan bij voorbaat niet, alleen uit flessen en dan nog alleen maar verzegelde flessen.

Op residential areas met een eigen watervoorziening is de prioriteit van het lab en de onderhouds-dienst naast riolering en electra de beschikbaarheid en kwaliteit van drinkwater. Zolang het water uit de kraan blijft stromen, neemt bijna iedereen maar aan dat het er vanzelf komt. Deze zomer is in Nederland het water in een aantal provincies zelfs een aantal dagen schaars geweest. Kunt u zich voorstellen.

Tijdens een van onze laatste wadies stond er een bord bij de wadi dat zei: "verboden te zwemmen, diep water" Waarop de kinderen gelijk zeiden: "Goed zo, dan kunnen we tenminste van de rotsen springen." Een duidelijk verschil, zwemles!!

Anders wordt het wanneer men tijdens een wadi met de auto door het water moet gaan om zijn weg te vervolgen. Een aantal verhalen van recente en minder recent gemaakte tochten hebben allemaal één ding gemeen. Er wordt nu nog over gepraat, omdat het een leuke anekdote opleverde.

Bij de meeste crossings gaat het ongeveer zo:

Man "Ziet er niet zo diep uit, dat moet lukken."

Vrouw "Weet je dat wel zeker, zou je niet even gaan kijken voor je er door heen rijdt."

Man "Wel nee, dat zie je toch zo."

En de auto wordt het water ingereden. Meestal gaat het goed, maar er zijn ervaringen die variëren van: "Het water ging helemaal over het dak en toen stopte de motor" tot "We gingen zo hard dat de motorkap helemaal krom was" tot "het eerste stuk ging goed, maar toen miste ik een kuil en zat ik vast met het water tot aan de koplampen."

Het vervolg van het gesprek in de auto kent twee varianten. Eén met de verstandige vrouw, die zwijgt terwijl de man wat onduidelijks binnenmonds vloekt (de kinderen joelen ondertussen op de achterbank: "Papa gaaf, nog een keer") en de ander die zegt: "Zie je wel". Een volgens mij compleet overbodige opmerking, want dat was allang duidelijk.

Ter afsluiting wil ik Tanya hartelijk bedanken voor de niet aflatende steun om dit stukje op tijd af te krijgen, gek werd ik van het mens.

Met vriendelijke groeten,
Wim Moelker

MUSANDAM

Als "water" het thema van deze Raskrabbel is en ik denk aan de combinatie met Oman, dan komt bij mij eerst **Musandam** bovendrijven. Hoewel ik nu bijna zes jaar in Oman woon, was het pas onlangs dat ik dit aparte stukje van Oman voor de tweede keer bezocht.

Musandam is apart vanwege een aantal redenen. Het ligt geografisch gezien helemaal los van de rest van Oman; het is de meest noordelijk gelegen regio. Als je per auto naar Musandam wilt rijden, moet je door de Verenigde Arabische Emiraten. Je kunt ook per vliegtuig en dat is wat wij gedaan hebben. De landing was als in een spannende film; enigszins slalomend tussen de bergen door, naar de landingsbaan. Deze bergen zijn de uitlopers van het Hajar-gebergte, dat loopt van Ras al Hadd tot Khasab waar het in zee eindigt met ongelooflijk mooie, steile hellingen.

De hoogste berg van Musandam is **Jebel Harim**, ruim 2.000 meter hoog en deze hebben we bezocht met onze lokale gids. Tijdens de rit hebben we genoten van de prachtige uitzichten.

Behalve dat Musandam geografisch los ligt van de rest van Oman, zijn er culturele verschillen. Eén van de opvallende uiterlijkheden is de **jerz**, een soort bijl met een lang houten handvat en een kleine kop van staal met meestal een inscriptie erin. Eén van mijn reisgenoten heeft een jertz kunnen bemachtigen op de lokale souq.

Persoonlijk vond ik de dag op de **dhow** het mooist. Vanaf deze boot hadden we namelijk een fantastisch uitzicht op de grillige kustlijn, die lijkt op Noorse fjorden. Gelukkig was de temperatuur van het water dusdanig, dat we heerlijk konden snorkelen. Enkele dolfijnen hadden besloten om een eindje met "onze" dhow mee te zwemmen, wat zorgde voor een extra aantrekkelijk schouwspel. Vooral de moeder- en babydolfijn, die zich lieten bewonderen, maakten een vertederende indruk.

Op de dhow hebben we geluncht; de vis die 's ochtends nog in de zee zwom, belandde 's middags op de barbecue aan boord. Met dank aan onze gids, die behalve een goede visser ook een uitstekende kok bleek te zijn. Als toetje hebben we, als "echte" niet-rokers, genoten van de **sheesha**.

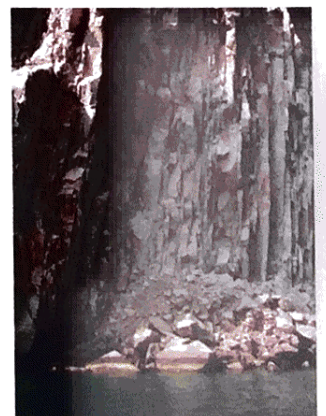
Het begin en einde van de dhow-trip vond plaats in de **haven** van Khasab, die op zich al een bezoek waard is. 's Ochtends wordt er de vers gevangen vis binnengebracht en direct verhandeld. Ook de boten met allerlei soorten handelswaar uit Iran zijn bijzonder om te zien.

De enorme bedrijvigheid en drukte in de haven leken net een openlucht-toneelstuk, waarin iedereen zijn rol speelde. Onze bescheiden rol beperkte zich tot die van geïnteresseerde bezoekers...

Wat ook een interessante bezienswaardigheid is, is het **fort** van Khasab, dat nu ingericht is als museum.

Eén van de kenmerkende bouwwerken van Musandam is de **Qufi**, een klein huisje van steen met een houten dak. Het meest bijzondere eraan is echter, dat het een meter ingegraven is en dat het zeer goed afgesloten is. Het wordt gebruikt voor de opslag van onder andere dadels en graan. Tijdens de zomermaanden verhuizen de bewoners van de qufi naar de kust.

Voor zowel kampeeders als niet-kampeeders biedt Musandam uitstekende mogelijkheden om te overnachten. Tijdens mijn eerste bezoek hebben we gekampeerd en de afgelopen trip verbleven we in een guesthouse. Er is een eenvoudig maar goed hotel in Khasab. In de week dat wij er waren werd een nieuw hotel geopend; het **Golden Tulip Hotel**, dat het eerste 4-sterrenhotel is in de regio.

Arjan Leijts

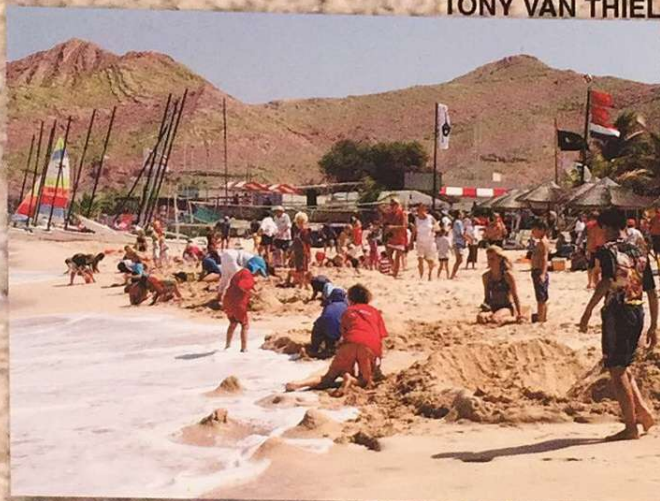

ACTION ON THE SAND

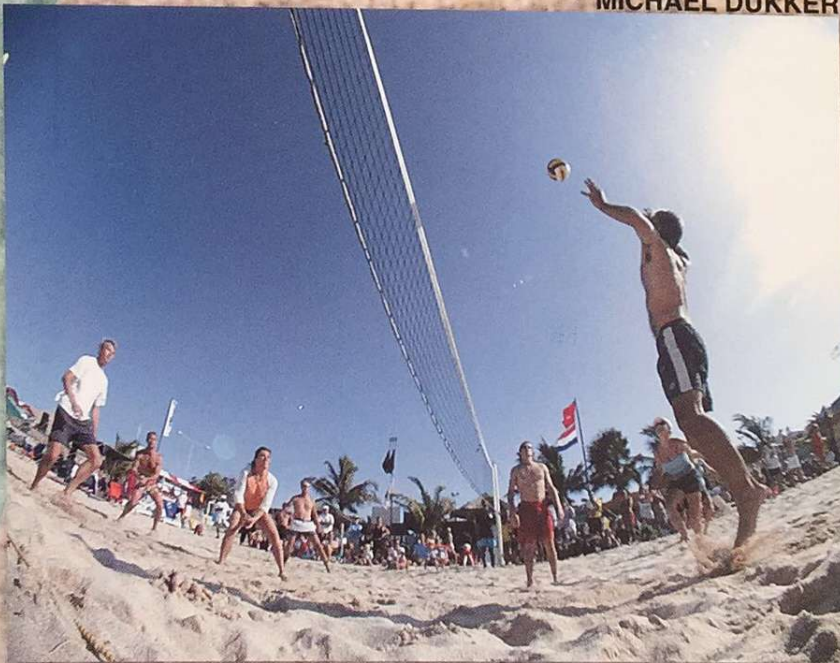
DERDE PRIJS
ALISON CAMPBELL

TWEEDE PRIJS
TONY VAN THIEL

EERSTE PRIJS
MICHAEL DUKKER

EERSTE PRIJS
SIEP KRAMER

TWEEDE PRIJS
ALLISON CAMPBELL

DERDE PRIJS
TONY VAN THIEL

ACTION ON THE WATER

Het Holland Comité Oman presenteert:
Jan Jaap van der Wal
STAAT

**Hij weet vrolijkheid te scheppen uit de bizarre kanten van het dagelijks bestaan of puur uit zijn eigen fantasie. Het lijkt of het hem allemaal als vanzelfsprekend afgaat en dat betekent dat hij een getalenteerd comedian is.
NRC Handelsblad**

STAAT is het nieuwe Programma van Jan Jaap van der Wal. Jan Jaap is stand up comedian bij de Comedytrain. STAAT staat voor alles waar Jan Jaap op dit moment voor staat. Nadere informatie volgt op de avond zelf.....

**Cinemahall PDORC
Woensdag 12 mei om 20.15 uur
Kaarten à 5 RO reserveren: bel Roos 678328/9465732
of email rmkroes@omantel.net.om**